

AUGUSTIN

BROJ 13
lipanj 2018.

tema broja:

Pjesnici vizionari

SADRŽAJ

IZDAVAČ I TISAK:
SŠ Tina Ujevića Kutina

ZA IZDAVAČA:
Saša Sambolek (ravnatelj)

GLAVNI UREDNIK:
Krešimir Pavličić

GRAFIČKI UREDNICI:
Kristijan Jalšić
Krešimir Pavličić
Lana Varat

**VODITELJICA PRODUKCIJE I
LEKTORICA:**
Slađana Županc, prof.

FOTOGRAFIJA:
Kristijan Jalšić
Hana Tušek

UREDNIŠTVO:
Lorena Brozović
Klara Ćosić
Gabrijela Gelo
Kristijan Jalšić
Robert Lukač
Krešimir Pavličić
Matija Pranjić
Lana Varat
Katarina Vrdoljak
Slađana Županc, prof.

VANJSKI SURADNICI:
Ana Cvetko
Josipa Debeljak
Lucija Dubravčić
Matea Dudaš
Maja Kranjčec
Martha Pahel
Patricia Rakidžija
Anja Sokol
Ema Slabak
Martina Filipović, knjižničarka

NAKLADA:
250 primjeraka

UVODNIK	2
TEMA BROJA:	
Pjesnici vizionari.....	3-4
Lik i djelo Ivana Gorana Kovačića.....	5-6
Vizija života i smrti Josipa Pupačića.....	7
A. G. Matoš.....	8
U ŠKOLI I OKO NJE:	
Europski dan jezika / Posjet FKIT-u.....	9
Izložba Anne Frank.....	10
Dani kruha.....	11
Kutinski dani znanosti i umjetnosti.....	12
Život je maskenbal.....	13
Božićna priredba / Dan ružičastih majica.....	14
4. međuzupanijski sajam vježbeničkih tvrtki.....	15-16
Spajalica.....	17
Parlaonica / Najljepše pismo.....	18
FER-ova zahvalnica / Brončana plaketa.....	19
Stipendija „Antonija Novokmet“.....	20
UČENICI - UMJETNICI:	
Iz pera naših učenika.....	21-26
PROJEKTI:	
Škola ambasador EU.....	27-28
HELLO.....	29-30
USPJEŠNA DRŽAVNA NATJECANJA	31-32
ŠKOLSKO SPORTSKO DRUŠTVO AUGUSTIN	33-34
MATURANTI 2017./2018.	35-38
VELIKI PUTNICI:	
Davor Rostuhar.....	39-40
Ženeva.....	41-43
Grad na vodi.....	44
FILM I KAZALIŠTE:	
Oblik vode.....	45
Dunkirk.....	46
M18 show „15 days of happiness“.....	47-48
Sjećanje na mjuzikl „Oni koji sanjaju“.....	49-50
Nora - trenutak pobune.....	51
Mamma Mia.....	52
Izreke.....	53

044/ 683-080
ured@ss-tujevica-kt.skole.hr
knjiznica.sstinaujevica.kt@gmail.com

Srednja škola Tina Ujevića Kutina
Školska knjižnica SŠ Tina Ujevića Kutina
Školske novine Augustin

Uvodnik

Dragi prijatelji, profesori, poznanici, članovi obitelji i svi vi koji imate priliku držati ovaj školski list u svojim rukama!

U ovogodišnjem školskom listu Augustin priredili smo vam sažetak svih događaja u školi i izvan nje. Izdvojili smo nekoliko učeničkih ostvaraja (pisani i likovni radovi), opisali smo mnogobrojna putovanja proživljena ove školske godine te pripremili nekoliko filmskih i kazališnih kritika.

Pred kraj lista očekuje vas popis najuspješnijih učenika na državnim natjecanjima te četiri simpatične stranice o ovogodišnjim maturantima.

Nadamo se da ćete cijeniti naš trud i rad te našu kreativnost, originalnost i snalažljivost.

Na vama je još samo da s guštom proučite ovogodišnji Augustin!

Stoga, okrenite ovu stranicu i neka vaša čitateljska pustolovina započne!

Uredništvo

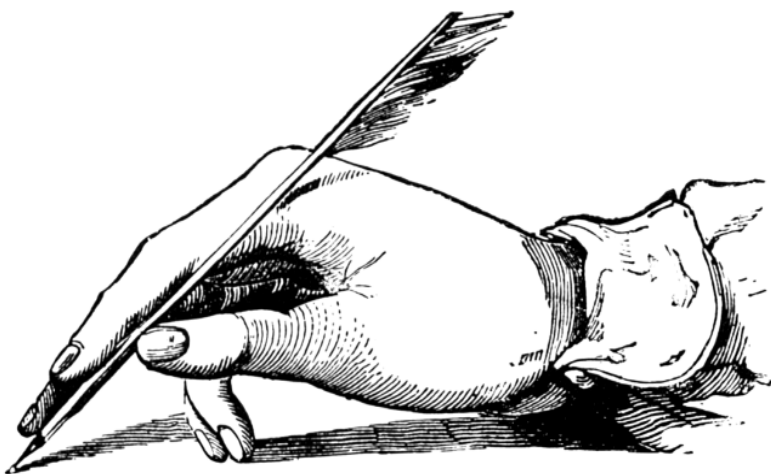

PJESNICI

Biti vidovit, onaj koji može duhom vidjeti „običnim“ ljudima nevidljive stvari ili pak predvidjeti budućnost, pa i vlastitu smrt, sve su to značajke vizionara, pa tako i pjesnika. Veliki je

A. B. Šimić, prema mnogima najbolji hrvatski pjesnik, u svojoj programatskoj pjesmi *Pjesnici* možda najbolje potvrdio vizionarsku moć pjesnika:

„Pjesnici su čuđenje u svijetu
Oni idu zemljom i njihove oči
velike i nijeme rastu pored stvari
Naslonivši uho
na ćutanje što ih okružuje i muči
pjesnici su vječno treptanje u svijetu“

Ako promotrimo povijest književnosti i umjetnosti, lako možemo zaključiti da su umjetnici „došli na svoje“ tek u doba **romantizma**. Osluškivanjem prirode i samih sebe, okretanjem onom podsvjesnom, unutarnjem u čovjeku i prihvaćanjem originalnosti, romantičari su udarili temelj vremenu u kojem živimo. Jedna od temeljnih odrednica romantizma jest odnos pjesnika prema prirodi te novi pogled na ulogu mašte u procesu stvaranja, kojemu je cilj ljepotom spoznati istinu. Upravo zbog toga pjesnički trenutak postaje vizionarski trenutak.

U doba engleskog romantizma nastao je pojam tzv. **demonških pjesnika**, među kojima su **G. G. Byron, P. B. Shelley i J. Keats**. Njima kao prethodnika treba dodati **Williamu Blakea**, kojemu lucidna vizionarnost daje izdvojeno mjesto.

Poznato je da je W. Blake već u četvrtoj godini života vidio kao Bog pruža glavu kroz njegov prozor. U osmoj, trčeci poljem, ugledao je stablo u koje slijeće jato anđela. Oni skeptični reći će da je to sve samo plod dječje mašte, a da su obožavatelji njegova pjesništva to protumačili kao vizionarstvo. Ipak, nakon čitanja samo nekoliko Blakeovih djela, vjerujemo da bi se i najskeptičniji pokolebali u takvim racionalnim stavovima i barem uzeli u obzir mogućnost vizionarske moći njegova duha, koju je zadržao cijeli svoj život.

Kako predvidjeti budućnost, shvatiti sadašnjost i uočiti naoko nevidljive stvari?

Pa upravo osluškivanjem tišine, promatranjem stvari, istraživanjem i okretanjem onome duhovnom.

Ako uzimamo prirodu i svijet oko nas zdravo za gotovo, bez preispitivanja i traženja značenja u „šumi simbola“ koja nas okružuje, nikada nećemo spoznati pravu istinu. Pjesnici su ti koji trebaju „odstvariti stvari“, čuti njihov unutarnji glas i dići ih u jedan viši svijet.

Pjesnici su „čuđenje u svijetu“, njihove oči nisu mrtve, one su savjest svijeta, „rastu pored stvari“, reagiraju, čude se, i na taj način nude nama, „običnim smrtnicima“, recept za shvaćanje svijeta. „Pjesnici su vječno treptanje u svijetu“, a na nama je da ih poslušamo, cijenimo i učimo od njih.

VIZIONARI

William Blake rođen je u Londonu 1757. godine. Prirodno talentiran za slikanje, Blake je cijeli život spajanjem likovne umjetnosti i književnosti pokušavao proniknuti u najskrivenije kutke ljudskoga bića.

U 26. godini oženio je **Catherine Boucher**, lijepu nepismenu djevojku s urođenim darom za crtanje. Unatoč njenim povremenim prigovorima da je „**gospodin Blake vrlo rijetko u društvu s njom zato što je neprestano u Raju**“, bio je to vrlo skladan brak srodnih duša koje su u poslu jedna drugoj pomagale (Blake ju je naučio čitati, pisati i gravirati), a u svojim vizionarskim zanosima često znale i sablažnjavati svoju konzervativnu sredinu.

U 65. godini pisac i slikar Blake preko bliskog prijatelja Johna Linnella primio je narudžbu za ilustriranje Danteove "Božanstvene komedije", čemu se posvetio sve do svoje smrti.

Blake vjeruje da su njegove nadnaravne vizije usmjeravale veći dio njegova djela, nadahnjujući u njemu fascinaciju duhovnim bićima i tajnom kozmosa. Velik dio njegova djela odražava vjersku teoriju koja sadrži elemente Biblije, postojeću mitologiju i bogove Blakeova izuma.

Tematski, njegova su djela nastojala objasniti suživot dobra i zla u svemiru.

Između svoje vizije i nekonvencionalnog stila, Blake se suočavao s čestim kritikama, pa čak i optužbama za ludilo. Kao rezultat toga, on nije bio smatran značajnim piscem. U posljednjih 150 godina, međutim, primio je veliku pozornost. Njegove najpoznatije pjesme redovito su antologizirane, a moderni znanstvenici skloni su se diviti originalnosti njegovih nekonvencionalnih ideja. Njegove zbirke pjesama i dalje ostaju ključne za studente engleske književnosti danas.

Vizionar W. Blake u osnovi je **buntovnik i revolucionar-mistik** koji svojim pogledima, ali i svojim pjesničko-likovnim izrazom otvara prozor novom dobu, dobu romantizma.

Preko njega i njegovih suvremenih inačica vizionarstvo ulazi i u ovo naše vrijeme, koje u mnogim Blakeovim krilaticama i izrekama može prepoznati svoje teze, pogotovo u onim vizionarski okupljenim oko postavke da je „svaka živa stvar sveta“.

Umro je 12. kolovoza 1827. godine u Londonu.

Neshvaćen u svom vremenu Blake nam svojim djelom i danas nudi množinu trajno važećih pitanja i odgovora kao ključ za shvaćanje našeg stoljeća.

Kako ne bismo pjesnike vizionare povezivali samo s europskim romantizmom i europskom književnosti uopće, na sljedećim stranicama nudimo vam zanimljivosti o životu i radu nekih od naših vizionara:
A. G. Matoša, J. Pupačića i I. G. Kovačića.

Sladana Županc, prof.

Lik i djelo Ivana Gorana Kovačića

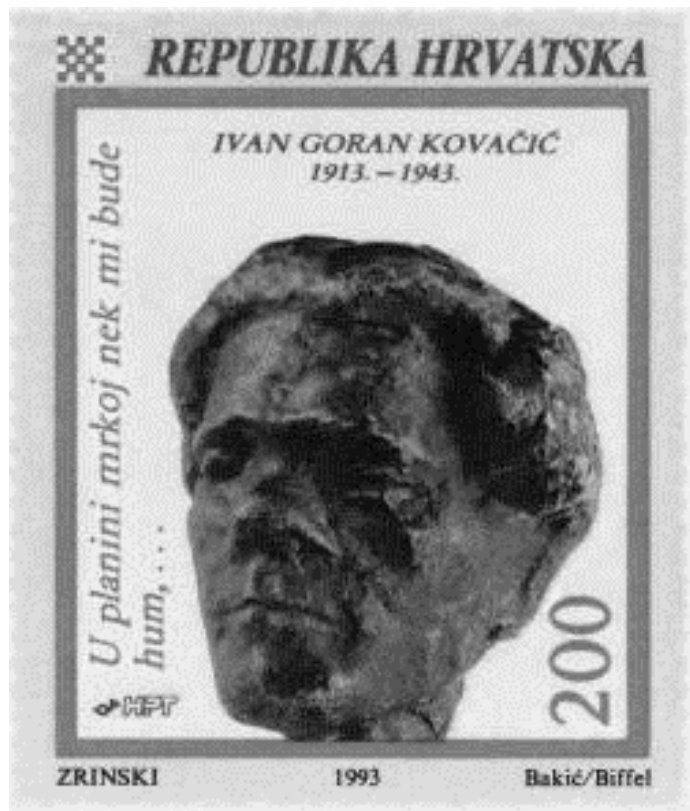
21. stoljeće donijelo je brojne promjene u književnosti i utjecalo na njezin položaj u društvu. Današnji mladi pjesnici sve se više ugledaju na poznate ličnosti hrvatske književnosti prošloga stoljeća. Jedan od najutjecajnijih književnika 20. stoljeća svakako je Ivan Goran Kovačić.

Ivan Goran Kovačić rođen je u malom gorskom mjestu **Lukovdolu**. Tamo je stekao osnovnoškolsko obrazovanje, a srednju školu pohađao je u Karlovcu i Zagrebu. U Zagrebu je upisao studij slavistike na Filozofskom fakultetu, ali je zbog bolesti i siromaštva napustio studij i posvetio se novinarstvu i književnosti. Na Kovačićev književni rad velik je utjecaj imao Vladimir Nazor koji se s Kovačićem priključio partizanima tijekom Drugog svjetskog rata. Njihovu povezanost uočavamo u zajedničkoj zbirci **Hrvatske pjesme partizanke**. Ivan Goran Kovačić ubijen je 1943. u blizini Foče, a njegova je smrt i danas misterij jer u pjesmi **Moj grob** Kovačić govori kako **njegov grob nikada neće biti pronađen**, a ni danas se ne zna gdje je ovaj književnik pokopan.

Rodna kuća Ivana Gorana Kovačića u Lukovdolu.

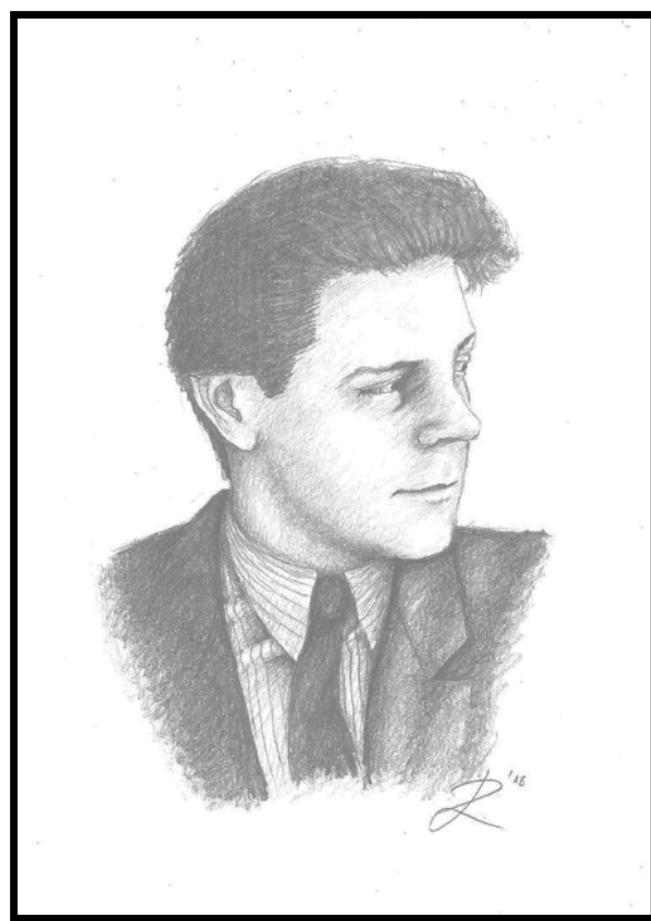
Kovačića se često naziva **pjesnikom „polja svijetlih i polja tamnih“**. Razlikujemo dva razdoblja njegova stvaralaštva. Tijekom prvog razdoblja Kovačić je pisao dijalektalne kajkavske pjesme u kojima je isticao svoje osjećaje i povezanost s rodnim krajem. Kovačićeva povezanost s Gorskim kotarom očituje se i u tome što si je **sam dodao ime Goran**. Njegova je najpoznatija zavičajna zbirka pjesama **Ognji i rože**. Pišući zavičajne pjesme Kovačić je upotrebljavao svijetle, vesele motive i to se područje njegova djelovanja naziva **„poljem svijetlim“**. Međutim, Kovačić je kao **pripadnik partizana u Drugom svjetskom ratu** doživio mnoge nevolje koje su se usporedno ocrtavale u njegovu životu i književnom djelovanju. U tom razdoblju upotrebljavao je tamne motive koji su najizraženiji u pjesmama **Smrt u čizmama, Moj grob, Leševi putuju...**

Poštanska marka izdana godine 1993. u čast Ivanu Goranu Kovačiću.

Pjesmu *Moj grob* brojni književni kritičari smatraju Kovačićevim vizionarskim pjesničkim djelom. Naime, do danas nije poznato gdje se nalazi grob Ivana Gorana Kovačića, a u navedenoj pjesmi pisac opisuje kako će njegov grob biti nepoznat ljudima nakon njegove smrti.

U prvim dvjema kiticama opisuje se mjesto i izgled groba („U planini mrkoj nek mi bude hum / nad njim urlik vuka, crnih grana šum“), u drugim dvjema kiticama primjećuje se Kovačićev socijalistički prezir prema vjeri („Visoko nek stoji, ko oblak i tron, da ne dopre do njegov niskog tornja zvon / Da ne dopre do njegov pokajnički glas, strah obraćenika, molitve za spas.“). U posljednjim dvjema kiticama Kovačić izriče želju za mirom („Nitko da ne dođe, do prijatelj drag / I kada se vrati, nek poravna trag.“). U ovoj pjesmi glavni su motivi umjetnost i grob te je vizualna pjesnička slika prisutna tijekom cijele pjesme.

Autorica: Lucija Dubravčić, 3. a

Kovačićev utjecaj na društvo i rodni Lukovdol prepoznajemo u manifestaciji **Goranovo proljeće** koja se svaki godine održava u Lukovdolu gdje se dodjeljuju nagrade za najbolje književne ostvarenja, a mladim pjesnicima predstavlja poticaj za usavršavanje i umjetničko djelovanje.

Na kraju možemo zaključiti da je Kovačić jedan od najvažnijih hrvatskih književnika 20. stoljeća čija su djela i danas uzor brojnim književnicima i umjetnicima. Iako mu grob nije pronađen, on zauvijek prebiva u srcima njegovih Gorana i njegovih budućih umjetničkih nasljednika.

Klara Ćosić, 3. c

Vizija života i smrti Josipa Pupačića

Evo me, moj svijete, na raskršću i
tvom i mom.
Oprostimo se. - Ti plačeš.
Moj križ svejedno gori.
Udaljuješ se; bez pozdrava,
bez riječi, bez Boga.
I odlazim prema istoj nepoznatoj
zvijezdi.

Tako se u pjesmi *Moj križ svejedno gori* oglasio hrvatski pjesnik Josip Pupačić, netom prije tragične smrti 23. svibnja 1971. u zrakoplovnoj nesreći u kojoj su poginule i njegova supruga i kći. Svako kasnije čitanje tih potresnih stihova ne može se shvatiti drukčije nego kao predviđanje vlastitoga kraja.

Josip Pupačić bio je hrvatski pjesnik iz Slimena kraj Omiša. U književnost Pupačić je ušao u završnim gimnazijskim razredima nametnuvši se zbirkom *Kiše pjevaju nad jablanima* i *Mladići* 1955. godine, kao svjež i osebujan pjesnički glas. Bio je to glas autentične djetinje začuđenosti nad misterijem svijeta s kakvim se hrvatska književnost do tada nije sretala. No, pjesniku koji se istinski radovao životu, sudbina je uzimala najbliže; jednog za drugim trojicu braće. Svijet u kojem je pjesnik živio i u koji je vjerovao počeo se raspadati, a mitski doživljaj prirode nestao je pred govorom sudbinskih slutnji, aluzija na smrt i nestajanje. Posljednju zbirku pjesama, *Moj križ svejedno gori*, Pupačić je predao u tisak u veljači 1971. godine. Posvećene "kćerkici Rašeljki" u njoj sabrane pjesme pjesnik nije dočekaio oknjižene jer je, vraćajući se iz Londona, gdje je radio kao profesor u jugoslavenskoj dopunskoj školi, stradao na otoku Krku prilikom pada zrakoplova. Nekoliko u njoj duboko autobiografskih stihova sa slutnjom smrti knjizi je priskrbilo kulturni status sa snagom zaštitnoga znaka i pjesnika i njegova pjesništva. Ti su stihovi obilježili govor njegove poezije jezikom čistog sudbinskog svjedočanstva.

Pupačić je i dan-danas smatran jednim od najvećih hrvatskih pjesnika 19. stoljeća te, kao što u svojoj pjesmi *Moj grob* proriče, živi u bezbroj života.

Autorica crteža: Ana Cvetko, 3. b
Tekst priredila: Gabrijela Gelo, 3. b

Moj grob

*Moj grob će biti sunčan, tih
i krcat bogatoga sjaja,
beskrajan prostor gdje oluje mru
nad stijenjem zavičaja.
Na njemu neće gorjeti svijeća
niti će naricat žene.
Ja živ ću ostat da smijehom sna
raspršim uspomene.
Uskrsnut neću, i čemu to
živjet ću ljepše neg prije,
a ono što ljudi smrću su zvali
za mene smrt i nije.
To će tek biti slobodan život
od patnji i veriga svijeta,
taj prostor gdje mi polože tijelo
bit će samo vinjeta.
Rasut ću sebe u srca mnoga,
i živjet u bezbroj života,
jer od sadašnjeg mračnoga mene
ostat će samo ljepota.*

Antun Gustav Matoš

Autorica: Lucija Dubravčić, 3. a

Svestrani stvaratelj, najizrazitiji pjesnik hrvatske moderne i jedan od najpoznatijih hrvatskih pjesnika rođen je u Tovarniku (u Srijemu), u učiteljskoj obitelji 1873. Boem i erudit, poštovatelj i poznavatelj europske književnosti (posebno francuske), sav svoj život posvetio je umjetnosti. U sklopu umjetničke moderne i njezina stilskog pluralizma Matoš je stvorio originalan tip modernog lirskog subjekta i ostvario bogatu poetiku sna koji često nalikuje vizijama.

Matoševa pjesma 1909. nastala je povodom stote godišnjice rođenja Ljudevita Gaja, a objavljena je kao završetak Matoševa članka *Gaj*, prigodom proslave u Krapini. Pjesnik je rekao da je usnuo ružan san koji je kasnije prenio u pjesmu. Taj članak Matoš završava riječima: „U Krapinskim Toplicama kad odoh s našim umjetnicima na dva dana, dosađivaše nam u nedjelju kiša. Od dugočasnosti legnem, i razmišljajući o Krapini, o Khuenu i g. 1903, o nedalekoj Lepoglavi i ovoj lijepoj zemlji, usnem ovaj ružni san: Na vješalima. Suha kao prut.“

To je Matoševa politička vizija. Matoš je kao vojni bjegunac živio u Beogradu, Parizu i Ženevi. Povratak u domovinu dovodi Matoša do izravnog susreta sa stvarnošću, što će i oblikovati njegove patriotske teme: one više neće, uglavnom, biti panoramski zahvati u cjelokupnost našeg povijesnog i društvenog života, nego će se usmjeriti više na trenutačne i konkretne pjesnikove reakcije na stvarne događaje. Matoš je u ovoj pjesmi iskoristio tamni, mračni pejzažni okvir koji mu služi da bi izrazio sjetu i žalost, što daje poseban ton i boju pjesmi. Na taj način pjesma 1909. postaje vizija domovine na stratištu, a prizor s obješenom ženom na kaznioničkom stratištu valja shvatiti kao alegoriju nesretnog političkog stanja Hrvatske oko početka 20. stoljeća. Hrvatsku Matoš personificira u liku bijedne, napaćene žene, osramoćene i obješene. Stratište i kaznionica simbol su hrvatskog položaja tijekom stoljeća. Vješala su znak smrti i poniženja kojima je naš narod bio izvgavan. Vješanje je i ubijanje svake napredne ideje i dobra zemlje. Priviđenje se prepliće s uspomnama na majku-san, sjećanja i stvarnost miješaju se kao u vrtlogu. Na Matoševu dušu uvelike je utjecao takav tamni, mračni pejzaž; pejzaž kojim bismo vrlo lako mogli opisati i današnju Hrvatsku uzmemo li u obzir pusta, napuštena sela i očajne ljude koji, trbuhom za kruhom, odlaze u inozemstvo napuštajući svoje domove. Promatrajući pjesmu 1909. na taj način, tko može negirati da je Matoš još jedan od vizionara te da se budućnost ne može predvidjeti?

Katarina Vrdoljak, 3. c

Europski dan jezika

Izložba na temu filma

U utorak, 26. rujna 2017., u holu Škole obilježili smo Europski dan jezika. Europski dan jezika organizira se na inicijativi Vijeća Europe.

Glavni su ciljevi proslave Europskog dana jezika: upozoriti građanstvo na važnost učenja jezika i poticati učenje većega broja jezika i razumijevanje različitih kultura, promicati bogatu jezičnu i kulturnu raznolikost Europe te poticati cjeloživotno učenje jezika u školi i izvan nje.

Zajednička tema ovogodišnjeg Europskog dana jezika u našoj školi bio je film.

Izložbu su organizirale profesorice engleskoga,

njemačkoga i talijanskoga jezika s učenicima od prvog do četvrtog razreda gimnazijskog i ekonomskog smjera.

Učenici 3. a razrednog odjela otvorili su izložbu pjesmom iz filma „The Fault In Our Stars.“ Nakon izvedbe uslijedilo je razgledavanje plakata na temu filma koje su izradili naši učenici u suradnji s profesoricama.

Čestitamo organizatorima i sudionicima na uspješnoj organizaciji i promicanju višejezičnosti među mladima ovim zanimljivim i poučnim programom.

Dani otvorenih vrata na FKIT-u

Posjet Fakultetu kemijskog inženjerstva i tehnologije u Zagrebu

Dana 16. veljače učenici četvrtih razreda, pod vodstvom prof. Marine Malnar, posjetili su Fakultet kemijskog inženjerstva i tehnologije u Zagrebu tijekom Dana otvorenih vrata. Upoznali su nastavni i istraživačko-razvojni program koji fakultet provodi.

Sudjelovali su u raznim radionicama, izradili svoj mini silikatni vrt, od zlata napravili srebro, izradili vrući led, palili novčanice koje nisu izgorjele, popravljali velike i malene defekte

kosti, mikroskopirali elektronskim mikroskopom te vidjeli laboratorij za membransku obradu voda.

Tom su prilikom upoznali docente, asistente i studente koje su naši učenici obasuli pitanjima.

Posjet je bio vrlo zabavan i poučan te je osigurao nove studente kemije.

Krešimir Pavličić, 3. b

Izložba "Anne Frank - povijest za sadašnjost"

Izložba i edukacija o Anni Frank, 2. svjetskom ratu i holokaustu

Projekt „Anne Frank- povijest za sadašnjost“ osmišljen je od strane službenog nizozemskog muzeja Anne Frank House koji je u suradnji sa HERMESOM organizirao izložbe i edukacije ne samo o Anni Frank, već i o Drugom svjetskom ratu, holokaustu te ostalim događanjima iz tog vremena. Zahvaljujući financijskoj potpori Europske unije, učenici diljem Europe sudjelovanjem u ovom projektu imaju priliku postati vodiči i predstaviti Anninu priču svojim vršnjacima.

Naša dvodnevna edukacija započela je 6. prosinca 2017. na kraju koje smo postali certificirani učenici-vodiči izložbe „Anne Frank – povijest za sadašnjost“. Prezentiranje izložbe je namijenjeno za učenike što ju čini još zanimljivijom; nema profesionalaca, samo mladež vođena znatiželjom.

Nika Gelo, Patrik Petrović, Maja Antolović, Sara Ivandić, Iva Jurišić, Petra Bolješić, Ivan Kinderman, Sara Lukes i ja (Ema Slabak) imali smo privilegiju postati dio ovog izvanrednog i zanimljivog projekta te predstaviti izložbu svim učenicima naše srednje škole.

Kroz edukaciju učili smo izlagati, govoriti i raspravljati, ali i poslušati, te uvažiti tuđe mišljenje, a potom smo sve nastojali što bolje dočarati ostalim učenicima. Nije bilo potrebe za „bubanjem“ povijesnih činjenica, njih smo kroz razgovor jednostavno memorirali. Doista je lijepo vidjeti reakcije mojih vršnjaka koje su potaknute emocijama, bez „davljenja“ činjenicama.

Sama sam saznala mnogo novih i zanimljivih informacija i mogu reći da mi je ovo bilo jedno od najboljih iskustava u životu.

Ema Slabak, 4. a

DANI KRUHA 2017.

Dani zahvalnosti za plodove zemlje

Dana 6. listopada 2017. tradicionalno su obilježeni Dani kruha. Ovoga puta manifestacija je, zbog kiše, održana na gradskoj tržnici. S raznim domaćim proizvodima, na 24 štanda predstavile su se kutinske osnovne i srednje škole, Učenički dom, kutinski Centar za azil, Dječji vrtić te ostale udruge i ustanove koje rade s djecom i mladima.

Voditeljica Koordinacije Kutina - grad prijatelj djece, Renata Vlahek, uz predstavnike Dječjeg gradskog vijeća Doru Brozović i Matiju Dragojlovića, prigodnim se riječima obratila sudionicima događaja, a zatim je riječ dobio gradonačelnik Zlatko Babić koji je, otvarajući priredbu, zahvalio svima koji su se uključili i na taj način pokazali zanimanje za održavanje tradicije.

Nakon blagoslova kruha počela je razmjena i prodaja proizvoda te ocjenjivanje štandova. Sve je bilo popraćeno i uljepšano pjesmom zbora naše škole.

I ove godine mislili smo na djecu Oborova pa je naše sudjelovanje bilo humanitarnog karaktera. Nakon manifestacije posjetili smo ih u njihovu domu u Oborovu te im donirali sav prihod od prodaje proizvoda i preostale slastice.

Iako su svi štandovi bili iznimno bogati, lijepi i kreativni, povjerenstvo na čelu s etnologinjom Slavicom Moslavac odabralo je najuspješnije. Ove godine najuspješniji je bio štand OŠ Zvonimira Franka. **Drugi je bio štand 1. d razreda SŠ Tina Ujevića**, treći OŠ Vladimira Vidrića, četvrti Dječji vrtić, peto mjesto zauzela je Tehnička škola, šesto OŠ Banova Jaruga i sedmo štand Centra za azil.

Ove smo godine uveli jednu novinu: oformljeno je naše školsko ocjenjivačko povjerenstvo. Na razini Škole, štand 1. a razrednog odjela odabran je kao najuspješniji. Čestitamo!

Lana Varat, 3. b

Kutinski dani znanosti i umjetnosti

Dramaturginja Diana Meheik

Dana 2. studenoga 2017. godine u suradnji s Ogrankom Matice hrvatske Kutina naša je škola bila domaćin Kutinskih dana znanosti i umjetnosti. Nakon niza uspješnih znanstvenika koji su se školovali u našoj školi, ove godine ugostili smo umjetnicu Dianu Meheik, dramaturginju u HNK u Zagrebu. Susret je organizirala prof. njemačkoga jezika Vesna Jakovljević, aktivna članica Ogranka Matice hrvatske u Kutini.

Diana Meheik završila je gimnaziju u našoj školi, a nakon toga je 2013. godine diplomirala na MA studiju dramaturgije izvedbe na Akademiji dramske umjetnosti u Zagrebu. Svoju prvu dramu *Jerihonska ruža* napisala je na drugoj godini fakulteta i njome postigla velik uspjeh. Dobitnica je Rektorove nagrade i Stipendije za najbolje studente.

Tijekom druženja s našim učenicima govorila je o svom dramaturškom pozivu i poslu. Učenicima je poručila da se uključe u čitanje i praćenje izvedbe suvremenog dramskog rukopisa. Govorila je o aktualnim imenima hrvatske dramske umjetnosti te o svojoj radnoj poziciji u njoj.

Na kraju susreta poručila je učenicima da **pronađu ono u čemu su dobri, ali da istražuju i druga područja te da vrijeme studija iskoriste za učenje i stjecanje novog znanja koje će im biti potrebno u budućem poslu.**

Klara Ćosić, 3. c

- Život je maskenbal

Fotografirao: Kristijan Jalšić, 3. b

● Božićna priredba

Tradicionalna božićna priredba organizirana je u sportskoj dvorani Škole, a učenici su pjesmom, recitacijama i plesom pokazali svoju kreativnost i darovitost. U blagdanskim danima ponovno smo pokazali da nas vežu zajedništvo, ljubav i veselje. Glavne organizatorice božićne priredbe bile su profesorica glazbene umjetnosti Ivanka Bačo te knjižničarka Martina Filipović.

Petra Tuksar, učenica 3. b razreda koja se već neko vrijeme ističe svojim osebujnim glasom, izvela je pjesmu *Attention*. Učenici 3. b razreda **Patricia Rukelj**, **Klara Ćosić**, **Matija Pranjić**, **Kristijan Jalšić** i **Petra Tuksar** izveli su recitaciju *Tiha noć*. Publika je pljeskala i školskom zboru koji se predstavio trima pjesmama: *Radujte se narodi*, *Bijeli Božić* i *Sretan Božić svakome*. Svestrana učenica 4. a razreda, **Anja Sokol**, koja nas svake godine sve više iznenađuje kreativnošću i porukama koje šalje plesom, zadivila je prisutne svojim nastupom. Razred 2. c zajedničkom je pjesmom *Snijeg* digao publiku na noge.

Iskrene čestitke svim sudionicima koji su nam dočarali radost Božića, unijeli svjetlost u naša srca i pokazali nam da su povezanost i ljubav najvažniji pokloni koje svojim bližnjima ne trebamo darivati samo u vrijeme Božića, već svaki dan!

Krešimir Pavličić, 3. b

● Dan ružičastih majica

Dana 28. veljače 2018. obilježili smo Dan ružičastih majica - Nacionalni dan borbe protiv vršnjačkog nasilja. Simboličnim nošenjem ružičastih majica poručujemo - **NASILJE PRESTAJE OVDJE!**

Lorena Brozović, 3. c

4. međuzupanijski sajam vježbeničkih tvrtki

4. međuzupanijski sajam vježbeničkih tvrtki održan je u našoj školi 28. ožujka 2018. u sportskoj dvorani Škole. Sajam je okupio škole iz Sisačko-moslavačke, Bjelovarsko-bilogorske, Požeško-slavonske i Zagrebačke županije. Ukupno 21 tvrtka prezentirala je svoju djelatnost, sklapala ugovore u fiktivnoj banci te sadržaj ovog programa maksimalno iskoristila za primjenu stečenih znanja iz područja ekonomije.

Sajam je otvorio uvodnom riječju ravnatelj Saša Sambolek, a program je upotpunio školski zbor izvedbom hrvatske himne i pjesmom *Something Just Like This*.

Škole ekonomskog usmjerenja u svom programu imaju predmet Vježbenička tvrtka unutar kojeg se bave virtualnim poslovanjem, simuliranjem transakcija i slično, što ih približava stvarnom poduzetništvu.

Važan je segment na sajmu učeničkih vježbeničkih tvrtki i postojanje fiktivne banke.

TIN banka skuplja naloge, obračunava, stavlja u izvještaje.

Moraju se pratiti transakcije, pisati izvještaje iz kojih se na kraju vide rezultati tvrtke, čime se stječe dojam stvarnog poslovanja i pomaže učenicima u praktičnom usavršavanju.

Svi su štandovi bili lijepo uređeni, a učenici

profesionalni i marljivi. Ostvarilo se mnogo transakcija i novih poznanstava.

Ipak, treba izdvojiti one najbolje. **Najveći broj transakcija** imala je tvrtka **Rosemarine d.o.o.** iz Kutine (**75 transakcija**), tvrtka koja je ujedno i ukupni pobjednik. **Slavonka d.o.o.** iz Novske je po ocjeni mentora dobila **najviše bodova za vizualni identitet**. Tvrtka **Rujan d.o.o.** imala je **najviše lajkova na Facebook stranici školske knjižnice naše škole**.

Upravo ovakvi sajmovi najbolji su način kako teoriju stečenu na nastavi primijeniti u praksi. Danas se više ne obavlja stručna praksa izvan škole, pa su tako profesori došli do ideje da na školskoj razini osnuju učeničke tvrtke kako bi učenici primijenili ono što su naučili iz računovodstva, marketinga, informatike i to zaokružili u jednu cjelinu.

Sudionici su bili: VT BioUlja d.o.o. iz SŠ Tina Ujevića Kutina, ZOOM d.o.o. iz SŠ Novska, 246 BIO d.o.o. iz SŠ Tina Ujevića Kutina, VT BOD d.o.o. iz SŠ Ivana Trnskoga Hrvatska Kostajnica, Drinks & Treats d.o.o. iz SŠ Tina Ujevića Kutina, Slatka opsesija d.o.o. iz SŠ Glina, RoseMarine d.o.o. iz SŠ Tina Ujevića Kutina, Slavonka d.o.o. iz SŠ Novska, VT Cukoni d.o.o. iz Komerrijalne i trgovačke škole Bjelovar, Slatin d.o.o. iz SŠ Tina Ujevića Kutina, VT Kod d.o.o. iz SŠ Ivana Trnskoga Hrvatska Kostajnica, Pek - Tek d.o.o. iz SŠ Glina, ImunoTin d.o.o. iz SŠ Tina Ujevića Kutina, Voćna rapsodija d.o.o. iz SŠ Tina Ujevića Kutina, ChocoShock d.o.o. iz Ekonomske i turističke škole Daruvar, Rujan d.o.o. iz Ekonomske škole Sisak, K.O.M.P.A. d.o.o. iz Ekonomske i turističke škole Daruvar, Zootopia d.o.o. iz Komerrijalne i trgovačke škole Bjelovar, Artem d.o.o. iz Ekonomske škole Sisak, VT Tin-Catering d.o.o. iz SŠ Tina Ujevića Kutina, te Adriatic d.d. iz Privatne gimnazije i ekonomske škole Katarina Zrinski Zagreb.

Krešimir Pavličić, 3. b

DOBRO JE ČINITI DOBRO

Spajalica

20 godina postojanja karitativno-volonterske skupine Spajalica

I ove školske godine članovi karitativno-volonterske skupine Spajalica - koja, s ponosom možemo reći, ove godine slavi 20 godišnjicu postojanja - pokazuju srce i razumijevanje za one kojima je pomoć najpotrebnija. Redovito obilaze svoje prijatelje u Caritasovoj kući "Sv. Vinko Paulski" u Oborovu, u Domu za starije i nemoćne Eol te one najmlađe i najslađe, djecu s posebnim potrebama u OŠ Zvonimira Franka. Srce nam je veliko kao kuća nakon svakog druženja sa svima njima. Nadamo se da i mi njih veselimo kao oni nas!

Dana 6. listopada 2017. organizirani su Dani kruha. Učenici su ukrasili štandove, donijeli pekarske proizvode, razne žitarice i voće. Nakon završetka nastave, članovi Spajalice otišli su u Oborovo, donirali sav prihod od prodaje te poklonili preostale proizvode.

Radost darivanja doživjeli su i u predbožićno vrijeme kad su ponovno posjetili kuću „Sv. Vinko Palunski“ u Oborovu. Dočekala su ih uvijek nasmijana i sretna lica štićenika doma. Učenici su pjesmom i dobrim djelima još jednom pokazali kako za sreću nije potreban novac, nego je dovoljan i mali čin ljubavi.

Donacije za Oborovo prikupili su i prodajom nakita koji su izradili na radionici organiziranoj u našoj školi.

puta posjetili starački dom EOL i jednom OŠ Zvonimira Franka, gdje su se družili s djecom s posebnim potrebama, pomogli im izraditi božićne ukrase te stekli nove prijatelje. Također su sudjelovali u akciji Caritasa „Za 1000 radosti“ i na Sajmu volontiranja u Arcus klubu. Kako bi pomogli građanima Kutine, prikupljeni su paketi s hranom za obitelji s financijskim i drugim poteškoćama.

U travnju ove godine naši prijatelji iz Oborova uzvratili su nam posjet te smo se ovaj put družili u prostorima naše škole.

Ova dobra djela učenici čine s ljubavlju i veseljem te su uvijek aktivni i vjerni članovi Spajalice.

Katarina Vrdoljak, 3. c

PARLAONICA

Homoseksualni parovi i pravo posvajanja djece

Dana 17. travnja 2018. u našoj je knjižnici održana parlaonica na temu **Homoseksualni parovi i pravo posvajanja djece**. Kao i uvijek, debata je bila žestoka, ali moramo reći da su pravila parlaonice bila poštovana.

Obje su grupe vrlo dobro vladale podacima, argumentima i činjenicama, što je rezultat dobre pripreme i sastanaka na kojima su pedagoginja i knjižničarka usmjeravale učenike u traženju i iznošenju informacija te ih upućivale na vjerodostojnost izvora iz kojih crpe argumente za svoje stavove.

Pojedini učenici istaknuli su se svojim nastupom i načinom argumentiranja te su se pokazali kao dobri i vrlo snalažljivi govornici.

Krajnji sud donijelo je **naše povjerenstvo** u sastavu: **Ivanka Bukač, prof. geog., Inja Kajgana, prof. biol., te predstavnik Vijeća učenika Marin Leskarac. Za pobjednika parlaonice (2 : 1) proglašena je afirmativna grupa** – koja se zalagala za prava posvajanja djece homoseksualnim parovima jer su za nijansu bili bolje pripremljeni te su argumentirali na osnovi provedenih znanstvenih istraživanja.

Najljepše pismo 2018.

I ove smo godine održali natječaj za najljepše pismo čiji je primatelj trebala biti majka, otac ili član uže obitelji. Time smo se osvrnuli na Majčin dan (13. 5.) i Međunarodni dan obitelji (15. 5.).

Poštujući sve propozicije, svojim nas je riječima najviše dirnula **Josipa Debeljak (1. c)**, na drugom je mjestu **Maja Kranjčec (3. e)**, a trećeplasirana jest **Lucija Mišljen (3. e)**.

Cure su ove godine odlučile ne objaviti svoja pisma te da njihove misli i osjećaji ostanu na papiru. Zahvaljujemo im na sudjelovanju i nadamo se da smo ih podsjetili (i naučili) kako izgleda pravo pismo...

Martina Filipović, knjižničarka

FER-ova zahvalnica

Pala je još jedna zahvalnica Fakulteta elektrotehnike i računarstva Sveučilišta u Zagrebu!

Na Dan fakulteta, 15. studenoga 2017., našem je ravnatelju, prof. Samboleku, uručena Zahvalnica za istaknut doprinos u srednjoškolskom obrazovanju studenata FER-a te je dodijeljena nagrada za najbolje rangiranog kandidata iz škole na razredbenom postupku pri upisu na FER u ak. god. 2018./2019.

Fakultet elektrotehnike i računarstva (FER) formirao je rang-listu nagrađenih srednjih škola. Nagrade se osvajaju prema uspjehu, brzini studiranja i brojnosti studenata koji dolaze iz pojedinih srednjih škola. Školama se zahvalnice uručuju na obilježavanju Dana Fakulteta te se javno vrednuje rad škola koje ulažu u kvalitetnu pripremu (budućih) studenata.

Nagrađivane škole ne mijenjaju se znatno jer parametri ostaju isti te tako i SŠ Tina Ujevića već godinama pliva među njima. Najbolji bruceš iz nagrađene škole dobiva nagradu, a rangira se na osnovi liste razredbenog postupka za upis u preddiplomski studij.

Uručenje FER-ove zahvalnice našem ravnatelju Saši Samboleku

Brončana plaketa „Josip Lončar“

U petak 24. studenoga 2017. godine svečano je proslavljen Dan Fakulteta elektrotehnike i računarstva. Tom su prigodom dodijeljene mnoge nagrade, među kojima je nagrada "Josip Lončar" koja se dodjeljuje se za istaknute uspjehe u studiju (brončana plaketa), znanstvenoistraživačkoj djelatnosti i nastavi na području tehničkih znanosti (srebrna i zlatna plaketa).

Za brončanu plaketu „Josip Lončar“ predlaže se po jedan posebno istaknut student svakog profila diplomskih studija, koji je u propisanom roku diplomirao s izvrsnim uspjehom, a među njima nalazi se **naš bivši učenik Ante Novokmet** sa zavidnim prosjekom 4,79 (diplomski studij Računarstvo, profil Programsko inženjerstvo i informacijski sustavi). Uz povelju i plaketu nagrađeni student Ante Novokmet dobio je i novčanu donaciju u iznosu od 4 000 kuna.

Martina Filipović, knjižničarka

Stipendija „Antonija Novokmet“

Stipendija za poticanje kluba izvrsnosti i postignuća

Potpisivanje Ugovora o suradnji GDi STEM kluba Antonija Novokmet i GDi STEM stipendije Antonija Novokmet

Tvrtka GDi d. o. o. iz Zagreba, u čast i spomen Antonije Novokmet, naše bivše učenice i prerano preminule kćeri našeg prof. Mirana Novokmeta, odlučila je davati stipendiju i potporu za poticanje kluba izvrsnosti i postignuća te povećanje sudjelovanja žena u STEM disciplinama. Stipendija nosi naziv „Antonija Novokmet“, a stipendirat će po jednu učenicu godišnje iz naše škole koja kandidira za upis na 1. godinu studija na Fakultetu elektronike i računarstva u Zagrebu. Natječaj za GDi STEM stipendiju Antonija Novokmet otvoren je 15. svibnja 2018.

Antonija Novokmet, mag. ing. računarstva, bila je izvrsna kako u svom školovanju tako i na poslu. Kao vrsna računalna inženjerka i STEM stručnjakinja može biti uzor svim mladim djevojkama koje žele krenuti Antonijinim stopama te realizirati svoj profesionalni put i posvetiti se postignućima u STEM području.

GDi grupa odlučila je financijski poduprijeti i fokusne grupe naprednih učenika iz područja računalnih i srodnih tehnologija. Iz fonda pod nazivom „STEM klub Antonija Novokmet“ financirat će se posjet tih učenika tvrtki GDi i FER-u te predavanja, radionice i aktivnosti koje su u fokusu kluba.

Aktivnosti GDi STEM kluba Antonija Novokmet započela su uvodnim motivacijskim predavanjem doc. dr. Ane Sović Kržić, predsjednice Hrvatskog robotičkog saveza, koje se održalo u našoj školi 15. svibnja 2018. Vlasnik tvrtke GDi Boran Lončarić ukratko nam je rekao kako se tvrtka GDi bavi potpunim softverom za upravljanje imovinom, resursima, te upravljanjem procesima u srednjim i većim organizacijama. Nema mnogo djevojaka koje su se ostvarile u tom području. Jedna od njih je Antonija Novokmet za koju je vlasnik tvrtke GDi imao samo riječi hvale u svom vrlo emotivnom govoru. Hrvatski robotički savez u sklopu rada GDi STEM kluba Antonija Novokmet održat će još nekoliko tematskih radionica s ciljem da se mladim ljudima približi područje STEM disciplina.

Želja je svih sudionika ovog programa podržavati pozitivne uzore za mlade, istaknuti smjer izvrsnosti u STEM disciplinama imenom i primjerom Antonije Novokmet s ciljem stimulacije i podrške mladima, posebno djevojkama koje žele realizirati svoj profesionalni put i posvetiti se postignućima u STEM disciplinama.

Svi zajedno nastojat ćemo provesti program dostojan imena i sjećanja na našu cijenjenu i voljenu Antoniju Novokmet.

Iz pera naših učenika

Naš san

Kad žice pucaju
Kad nestaje nade
Kad suze padaju
Kad toneš u jade

Ti sjeti se svega
Što želiš najviše
Ti sjeti se njega
Ljubavi najveće

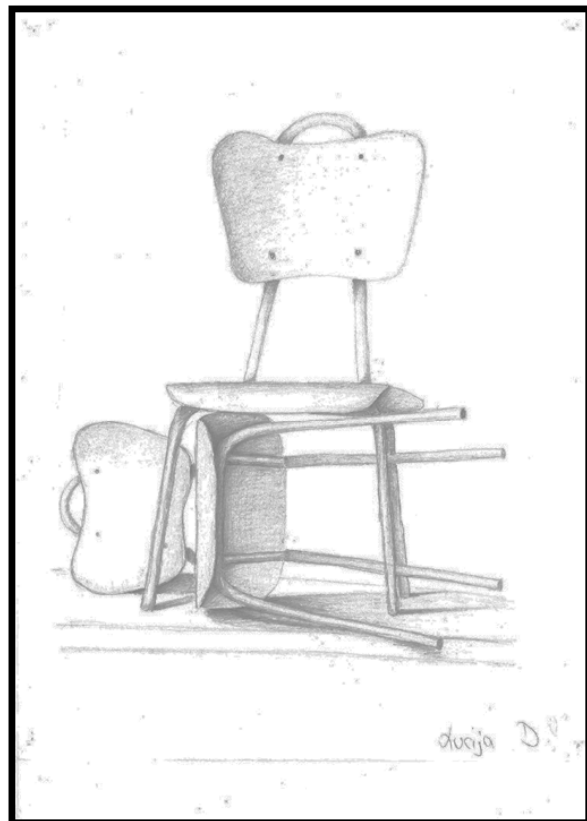
Jer kada ti u san
Upadne ta zvijezda
Napokon svane dan
Sve dobro izgleda

Tada san je java
Tada srce ljudi
Jer nevolja spava
A hrabrost se budi

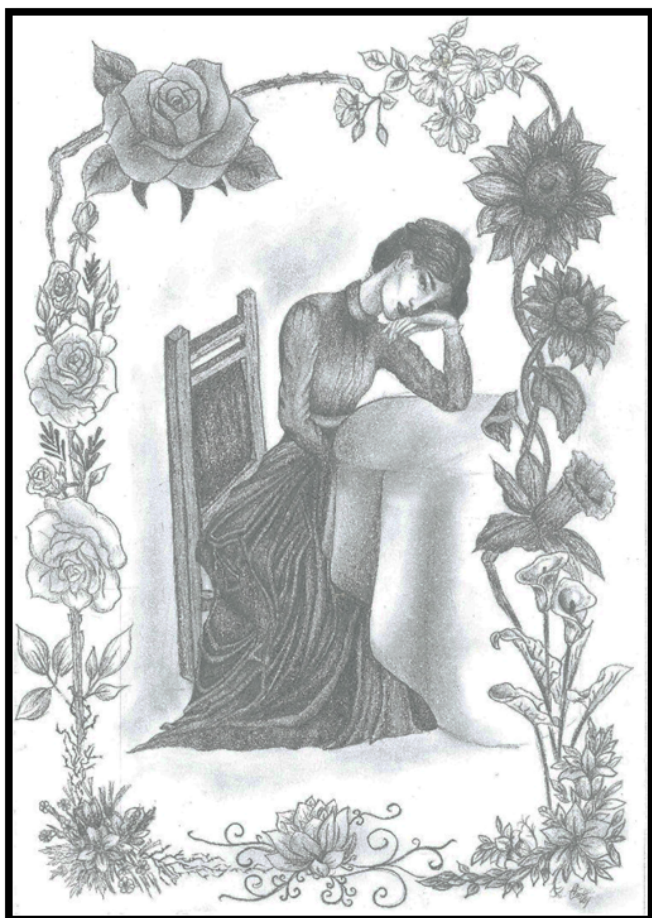
U zvjezdanoj noći
Gdje rijeka teče
Ta želja će doći
Možda nešto veće

U srcu čuj pjesmu
Ta pjesma ti je spas
Ljubav je u grmu
Taj san stvoren za nas

Patricia Rakidžija, 1. c

Lucija Dubravčić, 3. a

Ana Cvetko, 3. b

Sjena

Hvala ti što si uvijek bila tu uz mene,
iako si samo virila iza svoje sjene.

Nisam mislila
da ćeš me napustiti lako
možda i nisi htjela,
ali morala si znam.

Bog za tebe sigurno ima neki plan,
a ja na njega nisam bila spremna.

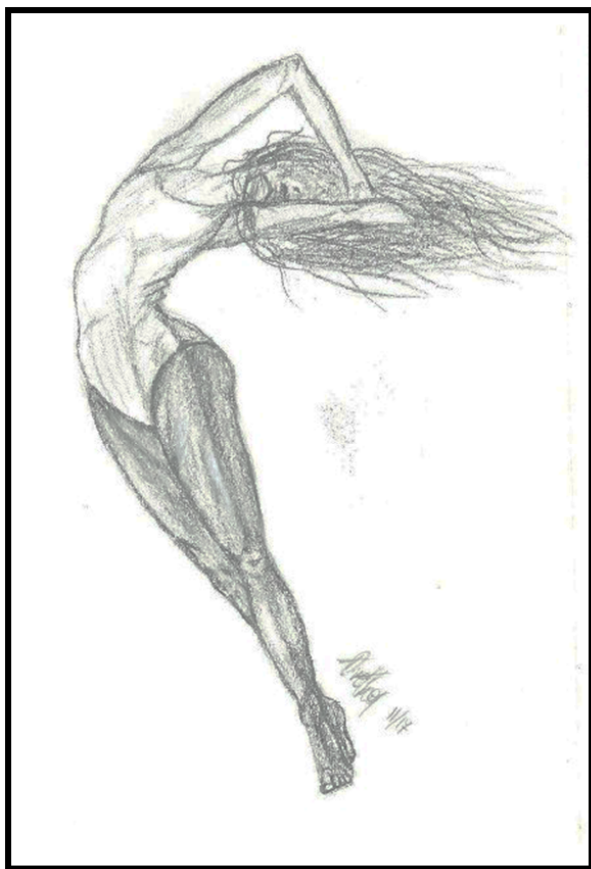
Zašto je morao uzeti tebe?
Pitanje je koje postavljam svaki dan,
zašto ti nije dopustio

da do kraja živiš svoj san?
Spašavala si me kada najviše treba,
i ja ću tebe čim nađem put do neba.

Naučila si me svemu
samo nisi kako živjeti bez tebe.

Ne kriješ se više iza sjene,
jer samo sjena
sad si ti.

Matea Dudaš, 3. a

Ana Cvetko, 3. b

Hladno i tvrdo

Prljavština je što jesmo, smeće želimo.
Beton – topli, onaj pravi majčinski,
zagrljaj.
Prodali bi se za grančicu i kamenčić!

Život. Životinja.
Kamenčić! Grančica!

Tijelo.
Vrat, lakat, koljeno.
Stopalo zakopano u pijesku.
Glava se kotrlja- PA GDJE?!
GDJE JE?

E, ajde kad ideš uzmi mi kamenčić i
grančicu!
MOLIM, KOLIKO?!
19.99 gospodine.

Opet spavam na betonu.
Teško, toplo, grčevito, zagrljeno.
Neugodno, neudobno, meko.

Martha Pahel, 3. b

Oče, to si ti

Plavo more – duboko, hladno
Rane zore – bijele kao snijeg
Oče, to si ti

Ocean grije me hladnoćom
On je strah, puni me samoćom
Oče, to si ti

Ti
Zrak koji tuče o moje grudi
Dok tonem u mračne dubine
Ti

Suza što poput zimske kiše
Klizi niz obraz moj promrzli
Ti

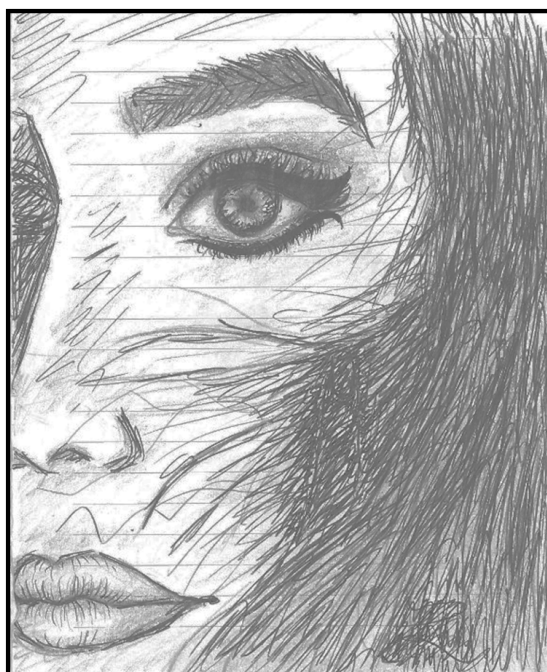
Tuga koja mi srce lomi
Dok svjetlo oči mi ne dira
Ti

Ljubav što kao leden trn
Utkana je u moje srce

Ti si tren kada rijeka stane
Ti si dah ukraden nad morem
Ti si kamen što na dno me vuče

Morske dubine – plave, crne
Šum valova koj' sam voljela
Oče, to si ti

Patricia Rakidžija, 1. c

Lucija Dubravčić, 3. a

Samoća je nešto ljudsko?

Na ulici, opet! Mislila sam da više nikada neću morati udisati taj smrad benzina pomiješan s nečim kiselim, jednostavno odvratnim, ali evo me opet ovdje, na početku. Kiši i hladno je. Mrzim kišu, mrzim svoje mokro krzno, mrzim ovaj dosadan i jadan grad u kojem jure jednako tako dosadne i nezainteresirane noge. Upravo je jedan mladić zagazio u lokvu pored mene i poprskao me. Viče, ljut je, vjerojatno zato jer je smočio cipele. I ja sam ljuta i vičem, samo što me nitko ne razumije, i ja sam do kože mokra, ali druge baš briga za mene, baš kao i tog nervoznog mladića, baš kao i onog koji me izbacio na ulicu jer ON sada leži na mekanom kauču, u toplom stanu i u krilu mazi neku drugu mačku.

Ona sada, vjerojatno, prede pod njegovim mekim rukama koje mirišu na sapun od marelice dok joj je rep poraženo ispružen i tako njeno tijelo željno ljubavi i pažnje onako pokorno leži prepušteno njemu na milost i nemilost. Da je moje tijelo bilo kao njezino, moja glava spuštена kao njena i da sam svoje pandže čvrsto držala stisnute, sada bih ja bila ta dobra, zbrinuta maca koja živi u lijepom, mirišljavom domu. Zapravo, ja nikada nisam imala dom. Dom bi trebao biti mjesto u kojem se osjećaš sigurno i slobodno, a ja to nikada i nigdje nisam osjećala. Jedini osjećaj vrijedan pamćenja bio je osjećaj ljubavi kada me upravo ON jednog kišnog dana, baš kao što je ovaj danas, spasio s ulice.

Bila sam još zaigrano mače željno dodira, željno topline. Nazivao me slatkicom, puslicom, šećerom... Ležala bih uvijek negdje blizu njega, plela mu se pod noge i prela čak i onda kada bi me odgurnuo nogom jer sam se previše uplitala u njegovu privatnost. Tada sam prvi put čula za tu smiješnu riječ, privatnost. Za mene je ona označavala nešto što on ima, a ja ne, jer mene se nikada nije pitalo koja je zona moje privatnosti, a njene čvrste granice, koje ja nisam smjela ni dotaknuti, on je svakodnevno kršio. Mače bi mu te stalne prekršaje dopuštalo, ali ja više nisam mače i moje pandže više ne mogu ostati skrivene. U početku sam samo nezadovoljno režala, zatim grizla, a onda i grebala. Zbog svoje nemogućnosti da proturječim svojoj mačjoj prirodi, ja sam završila ovdje gdje svi neprilagođeni završavaju, na ulici. Valjda mi je tamo i mjesto, ipak sam ja samo još jedna zločesta mačka.

Gdje si sada, maco? Mic-mic! Ležiš li sada u njegovom krevetu? Piješ li sada mlijeko na sobnoj temperaturi i jedeš li ostatke piletine s njegovog tanjura. Hoćeš li leći na leđa, ispružiti vrat i molećivo ga gledati dok te bude škakljao po truhu, a onda isto tako molećivo gledati kroz prozor kada te sljedećeg dana bude izbacio van jer mu nedostaje njegova privatnost, jer želi biti sam i jer mu je dosadila tvoja meka dlaka i nezrela njuškica.

Tako je to, mačji život, ili da se bolje izrazim život sam po sebi, isti za svakoga, različit za pojedince i jednako dosadan i za one gore, a i za one dolje. Roba, sve je roba. Kupi, prodaj, uzmi, zaboravi i tako stalno u krug! Svatko od nas može biti i vlasnik i vlasništvo, samo je pitanje mjesta i vremena. Jadno! Sve je to jadno! I uz sve to još pada kiša i ja sam sama. Mnogi misle da je to u mačjoj prirodi, da mi volimo biti sami, e pa, to nije istina. Prije bih rekla da je samoća nešto ljudsko. Vi svi volite pričati, družiti se, izlaziti, putovati i općenito sve nešto raditi zajedno, ali na kraju, svi se vi u tom zajedništvu osjećate usamljeno i onda tražite neke poput nas s ulice da vam pružimo utjehu, a kada mi to ne uspijemo, tražite dalje i dalje... I gdje je tome kraj? Ja se sada osjećam usamljeno i meni treba utjeha u ovom beščutnom svijetu, ali osjećam samo hladnoću.

Stvarno sam ga voljela jednom, na početku. Lijepo je to, tada se jedino osjećaš kao kod kuće. Mislite da životinje ne mogu voljeti? Da je na nama suđeno samo pokorno puzati i gledamo ljude kako izmjenjuju slatke riječi, drže se za ruke i cvrkuću, gledaju se u oči i ne trepću? Ne, ne i mi znamo voljeti isto tako kao što vi znate mrziti, vrijeđati i uništavati. Tko je onda tu životinja? Ma, sve je to od ovog smrdljivog zraka, vlage i mraka. Kada bih barem našla neko skrovište, barem dok ne prestane kiša, tada bih smislila što ću dalje. Možda me nečija ruka spasi, topla, mirišljava ruka. Ne, ne, nitko mene ne treba spašavati! Ja sam slobodna, barem se nadam da jesam ili je sada moj vlasnik ova pusta ulica, više stvarno ne znam.

I dalje mi je hladno i dalje sam mokra... A ono u daljini? Tamo ulična svjetiljka obasjava mušku siluetu. Prijatelj? Prolaznik? Moj gospodar mirišljavih ruku? Ili samo sjena, samo san?

Anja Sokol, 4. a

Valcer

Svirao je Petar Iljič Čajkovski, Valcer. Baš sam prolazila pored svoje stare glazbene škole kada sam uhvatila prve taktove skladbe. Zamrznula sam se na mjestu. S nostalgijom sam pogledala prema prozoru učionice iz koje je glazba dopirala. Prozor je bio otvoren.

Jasno sam razabirala njene riječi i njezin ruski naglasak: „Anjo, no, no, no! Forte, forte! Brzo, brzo, veselo! Nemamo cijeli dan!“ Moja profesorica klavira razmahala se rukama pokušavajući mi objasniti da sviram brže. „No, no, no! Fuj ta nota, fuj! Anjo!“ Lupila me po prstima, ne jako, samo toliko da mi da do znanja da sviram nešto sasvim deseto od onoga što je zapisano u notama. Pokušavam ponovno, ali mi jednostavno taj red ne ide i opet sviram krivu notu. „Fuj to! Fuj!“ Znam, znam. I sama bih svo to sviranje proglasila „fuj“ i odustala od svakog pokušaja da ovladam tim valcerom, ali kada bih pogledala svoju rusku profesoricu kako se uživila u dirigiranje i veselo lupka nogom dajući mi ritam dok njene ruke pune prstenja i nokti nalakirani kričavo crveno rade pokrete u obliku trokuta nisam imala srca da odustanem i prekinem joj tu zabavu. „Jedan, dva tri. Jedan, dva, tri. Samo veselo! Tako!“ Mirisala je na kavu kao i cijela učionica u kojoj sam imala satove klavira dva puta tjedno. Tatijana je bila žena koja je prešla pedesetu, ali imala je držanje žene u ranim dvadesetima.

Crvena kratka kosa uvijek se slagala s crvenim ružem, a oči našminkane u plavoj ili ljubičastoj boji produljivale su njezin pogled. Kako je dolazila iz Zagreba, a ja sam joj najčešće bila prva učenica, znala je kasniti i po sat vremena od dogovorenog termina. Nikada joj to nisam zamjerala. Voljela sam boraviti u toj učionici. Bila je prostrana i puna svjetla. Drveni stol u desnom kutu i fotelja u lijevom, a na sredini dva klavira. Jedan je bio raštiman i uvijek sam se smijala njegovom tupom zvuku, a na drugom sam lomila prste, ali sam ga voljela. Voljela sam svirati, voljela sam kada mi je profesorica na uho pjevala melodiju koju moram odsvirati i kada bi mi iz Zagreba donijela čokoladne lizalice, vjerojatno da mi se iskupi zbog ponovnog kašnjenja. Učenici su govorili da je stroga i užasna, ali ja sam znala da se ispod njenog strogog držanja krije dobro, toplo srce. Znala sam da ima sina u Americi i da su došli iz Rusije. Pokazivala mi je njegove slike, znala sam da joj jako nedostaje. Teško je biti u stranoj zemlji i još znati da ti je obitelj na još stranijem mjestu. Posebni su bili trenutci kada sam je gledala kako svira. Prsti su joj plesali po tipkama, a cijelo tijelo pratilo je ritam naginjući se gore-dolje. Ponekad je znala zatvoriti oči i samo se prepustiti melodiji.

Uvijek sam željela tako svirati iako sam bila svjesna da nikada neću biti tako dobra kao ona, ali to mi nije bio ni cilj. Ono što sam željela je da volim glazbu onoliko koliko je ona voli i da je osjetim, da joj dopustim da me ponese daleko, daleko. Valcer. Moraš ga osjetiti. Sviraš i plešeš u isto vrijeme. Moraš ga doživjeti. Jedan-dva-tri, jedan-dva-tri. Nedostaje mi. Zbilja mi nedostaje. Otišla je u mirovinu kada sam bila 4. razred glazbene škole. Novi profesor bio je dobar, ali nije nikada bio kao ona. Premjestili su me i u drugu učionicu, puno manju i samo s jednim klavirom. U njoj nije mirisala kava. Nedostajalo mi je to! Još sviram valcer. „Jedan-dva-tri. Jedan-dva-tri. Forte pa piano! Samo osjećajno! Da tako, tako! Lijepo završi, tako. Bravo Anjo! Sada si spremna za nastup, lijepa moja!“ Da, zaista sam spremna za nastup. Sviraju posljednji taktovi valcera Petra Iljiča Čajkovskog. Prošlo je jako puno vremena odkad sam zadnji put dodirivala tipke klavira, a znale su me razveseliti. Zašto više ne sviram? Možda su uspomene prejake, ali svirat ću, obećajem.

Sviraju zadnji taktovi. Umrla je prije nekoliko godina, ne znam od čega, vjerojatno bolest. Ponovno ću svirati jednog dana, barem za nju. Valcer je ostao, ostao je u glavi, u prstima baš kao i tiho sjećanje na nju ili kako bi ona rekla: „Pianissimo!“

Anja Sokol, 4. a

Moj trag

To je bitna stavka u čovjekovu životu, smisao svega svijeta, ljepota stvorenoga, sreća onih koji ostaju nakon početka trajnog sna i začetka vječnoga spokoja. Otisak stopala u pijesku, poljubac u ogledalu, vlastiti rukopis u dnevniku... Svaka osoba na neki način želi ostaviti trag svoga života – sretan, radostan, poticajan trenutak za potomke svoga roda.

Napisana knjiga, sagrađena kuća, oslobođenje ropstva svoga naroda, ponekad samo dodir topao poput sunca, osmijeh koji izaziva sjaj u plavetnom oku, poljubac kao utjeha najvećoj žalosti... Pojedini časak proživljene predstave na Božjem dlanu omogućuje ostati zapamćen u oblaku sjećanja nekoga od nas.

Ne želim ostaviti prevelik trag, dovoljan je i potpuno mali dodir u nečije srce da, kad me ne bude, pojedinci puste suze radosti sjećanja na odigrane trenutke našega zajedničkog života, da me se netko sjeti kao lika sreće i ljubavi proživljenog života – dijela predstave.

Želim da moj trag bude kao očev! On je bolovao od raka, bolesti koja ga je izjedala dio po dio, ali se nije predao, nije dozvoljavao bolesti da ga pobijedi i odvede u vječna lovišta. Ne bijaše to zbog njega samoga, već zbog moje majke, sestre, a i mene. Znao je da će majci biti teško odgajati nas potpuno samoj, a sestri i meni gledati druge kako sretni kroče u život s oba roditelja da im čuvaju leđa. To je njegova najveća ostavština nama koji ostajemo iza njega. Njegovo trpljenje svakodnevne boli, ali osmijeh na licu u trenu kad bi i jedna od nas ušla u sobu. Njegova neispavanost zbog brige, ali ipak spremnost na pružanje ljubavi svakoga pojedinog trenutka.

Iako ga više nema, znam da i dalje imam svoje dvije suputnice koje mi prenose njegove priče, ljubav i osobine. Taj trag koji je ostavio u svakome od nas gura nas dalje i pomaže progurati bolne dane, tjedne, mjesece, godine... Sva sreća našeg života i dalje živi u njemu, duši koja nas kao anđeo čuvar motri s nebeskih visina, iz Božjega doma.

Josipa Debeljak, 1. c

ŠKOLA AMBASADOR EU

Obrazovni program Europskog parlamenta

Gotovo svakoga dana putem medija možemo dobiti neku informaciju o Europskoj uniji. Europska unija ima važnu ulogu u našim životima, bez obzira na to radi li se o spašavanju banaka, gospodarskoj politici, imigraciji, sigurnosti opskrbe hranom, energiji ili nečemu drugome. S obzirom na važnost Europske unije u svakodnevnom životu svih njezinih građana, Europski parlament odlučio je pokrenuti obrazovni program "Škola ambasador Europskog parlamenta" (EPAS - European Parliament Ambassador School) u Republici Hrvatskoj te ga usmjeriti na podizanje razine osviještenosti među mladima o Europi aktivnim učenjem o njoj.

Taj program učenicima omogućuje da se informiraju o Europskoj uniji, a posebno o demokratskim ovlastima Europskog parlamenta u donošenju odluka. U svakoj se državi članici razrađuju nastavni moduli namijenjeni srednjim školama. Cilj je tih modula pomoći učenicima i nastavnicima da se upoznaju s ulogom koju Europska unija igra u njihovim svakodnevnim životima.

Osim širenja znanja o Europi, škole koje sudjeluju u programu imaju priliku dobiti certifikat Škole ambasadora Europskog parlamenta.

Provođenjem ovog programa učenici naše škole u parovima su prezentirali teme vezane uz Europsku uniju. Prezentacije su sadržavale razne radionice i igre koje su zahtijevale uključenost učenika te potakle mnoge rasprave. Unutar prve cjeline Kratka povijest Europske unije, koju su prezentirale Tatjana Krmar i Lea Gregurić, učenici su naučili nešto o stvaranju EU, državama osnivačicama, proširenjima EU te njenim simbolima.

Zatim, kroz radionice Europskih vrijednosti, koje su provele Lana Varat i Paula Krajinović, učenici su mogli naučiti o razlici između norma i vrijednosti EU, važnosti slobode, solidarnosti i jednakosti te opisati ljudska prava. Kroz cjelinu Donošenje odluka, koju su prezentirali Robert Lukač i Sanja Lukač, učenici su naučili imenovati zakonodavnu instituciju EU, opisati postupke odlučivanja na razini EU, imenovati zastupnike u Europskom parlamentu te opisati kako njihov glas može utjecati na budućnost Europe. Sara Kostecki i Margarita Paradžik prezentirale su Europu bez granica nakon koje su učenici mogli opisati začetke europske suradnje u područjima zaštite okoliša, terorizma, energije i borbe protiv droge, prepoznati svakodnevni utjecaj Europske unije, navesti područja politike EU i područja na koja RH ima utjecaj te pretražiti internetske stranice o EU.

U radionici Vaš glas u Europi, koju su provele Ana Uroić i Gabrijela Gelo, učenici su upoznali razliku između antičke i moderne demokracije te naveli njihove karakteristike, saznali nešto o načinima sudjelovanja građana u donošenju odluka na razini EU te identificirali neke od problema u EU i predlagali rješenja. Matija Pranjić i Jan Vagner prezentirali su cjelinu Europska unija i ti u kojoj su učenici uočili svakodnevni utjecaj EU te nabrojili četiri temeljne slobode EU. O Europassu su pričale Tadea Pelcman i Klara Lupoglavac, a o Eurodesku Krešimir Pavličić i Lorena Brozović.

Paula Krajinović, 3. b

Dan Europe

Dana 9. svibnja 2018. u našoj školi obilježili smo Dan Europe povodom kojeg je održan program u sklopu cjelogodišnjeg projekta "Škola ambasador EU" pod vodstvom profesorica Branke Pelin i Blaženke Žmegač. Na početku programa školski zbor je otpjevao nekoliko pjesama nakon čega su učenici, sudionici projekta, održali prezentacije govoreći o Europskoj uniji te projektu Škole ambasadora EU i njegovoj provedbi. Nakon programa svi su mogli sudjelovati u kvizu i testirati svoje znanje o Europi, a prva tri mjesta su osvojila i nagrade (1. Gabrijela Gelo (3. b), 2. Dea Hladek (1. c), 3. Neven Bijelić (3. a)).

Učenici su također imali priliku pogledati štandove zemalja EU pa i probati neke od njihovih tradicionalnih jela. Nagradu za najljepši štand osvojio je 3. a razred. Provedba ovog projekta učenicima je bila vrlo poučna i zanimljiva, što je pokazala i provedena anketa na kraju projekta.

Predavanje Marijane Petir

U ponedjeljak 30. travnja u našoj je školskoj knjižnici gostovala političarka i zastupnica u Europskom parlamentu **Marijana Petir**.

U prepunoj knjižnici gospođa Petir govorila nam je o Europskoj uniji, njezinim tijelima te ponajviše o radu samog Europskog parlamenta. Osim osnovnih podataka o Parlamentu, zastupnicima, proceduri rada, postojanju brojnih odbora, saznali smo kako izgleda radni tjedan i kakve su obveze jednog parlamentarnog zastupnika te kako oni zapravo rade i što kao pojedinci mogu postići svojim angažmanom. Gospođa Petir navela je konkretne projekte za koje se, radom u odborima Parlamenta, zalagala i koji su se realizirali zbog njezine inicijative i borbe.

Posjet političarke inicirale su profesorice Branka Pelin i Blaženka Žmegač, koje u našoj školi vode projekt "Škola ambasador EU" koji se provodi u svim državama EU.

Predavanje je bilo korisno i vrlo zanimljivo, dok su učenici, sudionici projekta, proširili svoje znanje koje marljivo stječu radom na projektu.

Paula Krajinović, 3. b

HELLO!

Projekt *Here smells like Oscar*

Projekt HELLO – Here smells like Oscar, u kojem smo surađivali s poljskom gimnazijom iz Łódźa, uspješno smo privedi kraju. Riječ je o suradnji između naše novinarske i poljske filmske ekipe. Pune dvije godine radili smo na snimanju filma, pisanju filmskog izvještaja, sudjelovali smo na raznim radionicama, posjetili brojna mjesta u Poljskoj i Hrvatskoj te sklopili neraskidiva prijateljstva. Ukupno smo održali četiri transnacionalna radna sastanka te četiri razmjene učenika u Poljskoj i Hrvatskoj.

Posljednji put u sastavu projekta Poljaci su nas posjetili od 20. do 24. studenoga 2017. Prvog dana sudjelovali smo na radionici na kojoj smo preveli naše uratke (film i filmsko izvješće) na engleski, poljski i hrvatski. Sljedećeg smo dana svoje prijatelje odveli na izlet u Krapinu, gdje smo posjetili Muzej krapinskih neandertalaca i opustili se u Krapinskim toplicama. Zatim smo posjetili kutinski Foto-klub i odslušali predavanje o ulozi fotografije u novinarstvu koje je vodio Bojan Mrđenović, profesor s Akademije dramskih umjetnosti u Zagrebu. Istoga dana u poslijepodnevnom satima održana je radionica HELLO u slikama, na kojoj smo kreativnim posterima sumirali uspomene sa svih naših druženja. Nakon evaluacije cijelog projekta i razmjene iskustava, posjet smo zaokružili prezentacijom domaće moslavačke kuhinje i moslavačkog turizma u restoranu The King's Pub.

Iskustvo koje smo stekli ovim projektom neprocjenjivo je i zaista smo uživali. Nadamo se da ćemo i u budućnosti sudjelovati u projektima Erasmus + programa i na taj način usavršavati svoje vještine i stjecati prijateljstva s ljudima iz cijeloga svijeta.

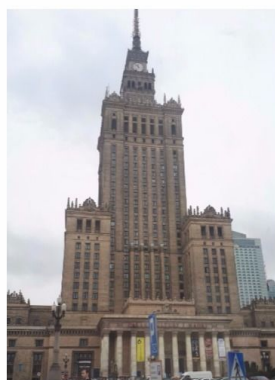
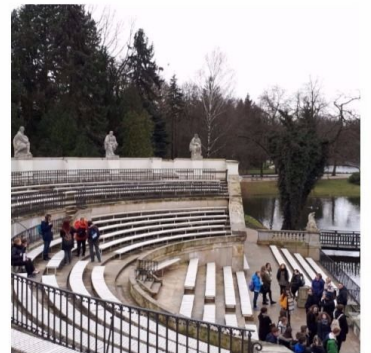
Ne sumnjamo da će se naše prijateljstvo s Poljacima nastaviti i u budućnosti, a zasad im jedino možemo poručiti: Doviđenja nekom drugom prilikom! Dziękuje za wszystko!

Matija Pranjić, 3. b

and goodbye...

Lodz - Ożujak, 2017.

Warszawa

Kolaž kojim smo obuhvatili druženja naših i poljskih učenika

Gabrijela Gelo, 3. b

USPJEŠNA DRŽAVNA NATJECANJA

XXIII. državno Natjecanje iz poznavanja hrvatskoga jezika

Od 7. do 9. svibnja 2018. U Zadru održano je XXIII. državno Natjecanje iz poznavanja hrvatskoga jezika na kojemu je sudjelovao i naš učenik 4. a razreda Tomislav Jaklin sa svojom mentoricom Natalijom Kolenc. Natjecanje se već po treći put održalo u OŠ Šimina Kožičića Benje u Zadru. Domaćini su za natjecatelje i njihove mentore pripremili bogat i prigodan program te tople riječi dobrodošlice. Tomislav Jaklin je osvojio 10. mjesto između 25 učenika u kategoriji 4. razreda kao jedini predstavnik Sisačko-moslavačke županije na ovom natjecanju.

Tomislav s mentoricom Natalijom Kolenc u Zadru

Državno natjecanje iz engleskog jezika

Iako u našoj školi ima zaista mnogo uspješnih učenika, uvijek se netko posebno istakne. Ove godine to je definitivno Tomislav Jaklin, koji, osim hrvatskoga, *rastura* i u poznavanju engleskoga jezika. Državno natjecanje iz engleskog jezika održano je od 11. do 13. travnja u Osnovnoj školi Žnjan-Pazdigrad u Splitu. Od ukupno 22 učenika koji su pozvani na državno natjecanje naš je Tomislav osvojio izvrsno 6. mjesto. Na tom ga je putu pratila njegova mentorica profesorica engleskog jezika Daliborka Solenički. Čestitke od srca Tomislavu i njegovim mentoricama na izvrsnim rezultatima!

Državna smotra Lidrano 2018.

Na Državnoj smotri literarnog, dramskog i novinarskog stvaralaštava LiDraNo 2018., održanoj u Primoštenu, za srednje škole od 21. do 23. ožujka 2018. godine, sudjelovali su i učenici naše škole: Anja Sokol iz 4. a razreda i Krešimir Pavličić iz 3. b razreda pod vodstvom mentorice Natalija Kolenc. Predstavili su se dramskom igrom Koferi koju je osmislila Anja Sokol. Za ideju i izvedbu dobili su iznimne pohvale državnoga povjerenstva s riječima: „Tako je malo potrebno da se čarolija dovede na pozornicu.“

Anja i Krešimir s mentoricom Natalijom Kolenc u Primoštenu

Vjeronaučna olimpijada 2018.

Od 18. do 20. travnja u Poreču u SŠ Mate Balote održano je državno Natjecanje iz vjeronauka – Vjeronaučna olimpijada s temom Kršćani na putu dijaloga. Sudjelovalo je 20 srednjih i 20 osnovnih škola. Našu školu predstavljale su učenice trećih razreda: Klara Ćosić, Martina Margić, Petra Tuksar i Katarina Vrdoljak. Natjecanje se sastojalo od tri dijela, a naše su cure zauzele 14. mjesto na kojemu im valja čestitati – jer za sudjelovanje na državnom natjecanju trebalo je proći prethodne kvalifikacije. Naše su se cure lijepo zabavile, uživale su u suncu i moru, a i posjetile su Eufrazijevu baziliku u Poreču gdje su imali euharistijsko slavlje.

ŠKOLSKO SPORTSKO DRUŠTVO AUGUSTIN

Županijska i državna natjecanja naših sportaša

Naši učenici ne samo da su uspješni u natjecanjima znanja, kreativnosti i glume, nego su vrlo uspješni i u sportu.

Za Školsko sportsko društvo AUGUSTIN ova je školska godina, opet, bila uzbudljiva, ali i vrlo uspješna. Natjecali smo se u različitim sportovima, okupili stotinjak učenika i učenica te postigli izvrsne rezultate.

Sve se ovo odvijalo pod stručnim vodstvom njihovih profesora, mentora i voditelja Pere Prebega i Emine Kostecki Radić.

Čestitamo svim učenicima na odličnim postignućima i njihovim predanim mentorima!

STOLNI TENIS (mladići) gradsko natjecanje: 2. mjesto,

FUTSAL (mladići) gradsko natjecanje: 2. mjesto,

KOŠARKA (mladići) gradsko natjecanje: 2. mjesto,

FUTSAL (djevojke) županijsko natjecanje: 2. mjesto,

ODBOJKA (djevojke) županijska liga: 5. mjesto,

RUKOMET (djevojke) županijsko natjecanje: 1. mjesto, poluzavršno natjecanje : 2. mjesto,

RUKOMET (mladići) županijsko natjecanje: 1. mjesto, poluzavršno natjecanje: 1. mjesto i državno natjecanje: 4. mjesto,

KROS (djevojke) županijsko natjecanje: 1. mjesto i državno natjecanje: 2. mjesto,

KROS (mladići) županijsko natjecanje: 1. mjesto i državno natjecanje: 6. mjesto, te pojedinačno u krosu Karlo Cibin na državnom je natjecanju osvojio 1. mjesto,

ATLETIKA (djevojke i mladići) županijsko natjecanje: 1. mjesto, a na državnom natjecanju djevojke su osvojile 9. mjesto, mladići 16. mjesto, te pojedinačno na državnom natjecanju iz atletike u disciplini 800 m za djevojke Elena Pazman osvojila je 1. mjesto.

MATURANTI 2017./2018.

Dana 22. svibnja 2018. oprostili smo se od naših maturanata. I ove godine imali smo priliku pogledati odlične nastupe naših učenika i domišljate kostime. Maturanti su organizirano proslavili posljednji dan nastave uz prigodan program u školskoj dvorani, zajedno sa svojim prijateljima, članovima obitelji i profesorima. Ovim putem još ih jednom pozdravljamo i želimo im sreću u daljnjem školovanju i životu. Vjerujemo da će im razdoblje srednjoškolskog obrazovanja ostati u lijepom sjećanju, a sada - put pod noge i u nove pobjede!

Odličnom koreografijom učenici 4. a razreda predstavili su se kao astronauti i zajedno s razrednicom Ivankom Bukač, profesoricom povijesti i geografije, proputovali svemirom i odletjeli iz naše škole.

Učenici 4. b razreda zajedno su nas sa svojom razrednicom, profesoricom filozofije i njemačkog jezika Antonijom Majnarić, vratili u 80-e i odradili jedan dobar kardio trening.

Sa svojim neustrašivim vođom, profesoricom povijesti Anitom Orešković, učenici 4. c razreda postali su nindža kornjače i vratili nas u djetinjstvo. Šaljivim natpisom „Ovo su izuzetno turbulentna vremena” i koreografijom pokazali su svoje sposobnosti.

Učenci 4. d razreda, sa svojom razrednicom Renatom Malošeg-Arcella, profesoricom ekonomske skupine predmeta i informatike, kao vojnici su odstupali i završili jedno razdoblje svoga života.

Prerušeni u košarkaše učenci 4. e razreda oprostili su se od profesora, prijatelja i svoje razrednice Ines Svetličić-Marinović, profesorice ekonomske skupine predmeta.

BIVŠI MATURANTI SAVJETUJU...

- 1.** Ponavljanje je majka znanja!
- 2.** Novo gradivo povezujte sa starim znanjem!
- 3.** Aktivno učite, prepričavajte naučeno!
- 4.** Ne budite kampanjci, učite na vrijeme!
- 5.** Odaberite stalno mjesto za rad!
- 6.** Maknite sve što bi vas moglo ometi!
- 7.** Nagradite se!

Sretno svima!

Fotografirala i priredila: Martha Pahel, 3. b

DAVOR ROSTUHAR PJEŠICE

Moje ime je Davor Rostuhar i imam jedan polarni san. Želim izvesti posljednju veliku, klasičnu ekspediciju koju Hrvati još nisu napravili: prvu hrvatsku ekspediciju na Južni pol!

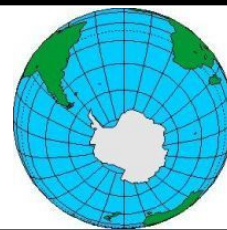
Projekt „Polarni san“ trajao je tri godine i rezultirao uspješno odrađenom prvom hrvatskom ekspedicijom na Južni pol. Glavna tema i glavni razlog Rostuharova projekta bilo je istraživanje „Što čovjek mora napraviti da bi ostvario svoj san?“ Kako bi pronašao najbolji odgovor na to pitanje, upustio se u velik izazov, u veliko istraživanje koje ga je odvelo sve do samog kraja svijeta. Postao je prvi Hrvat i 26. čovjek u povijesti koji je od obale Antarktike do Južnog pola stigao "solo – posve sâm u najvećoj pustoši planeta; unsupported – bez dostave hrane i opreme; unassisted – bez upotrebe vanjske energije poput vjetra, pseće zaprege, motornih saonica..." To znači da je **1163 kilometra dug put prevalio sam**, i to pješice na skijama. Sve što mu je trebalo za 47 dana, koliko je ekspedicija trajala, vukao je sa sobom u sanjkama teškim u startu 137 kg.

Za ekspediciju se pripremao tri godine. Tijekom priprema učio je od posljednjih tradicionalnih naroda koji žive na krajnjem sjeveru planeta, Inuita na sjeveru Grenlanda i Neneca na sjeveru Sibira, a u Norveškoj je učio i od najboljih živućih polarnih istraživača. Od kada se vratio u Hrvatsku, krajem siječnja 2018. godine, potpuno se posvetio pisanju svoje sedme knjige „POLARNI SAN – Prva hrvatska ekspedicija na Južni pol“ i pripremanju multimedijalnog predavanja, a zajedno s režiserom i prijateljem Đurom Gavranom, od videozapisa nastalih na putovanju napravio je svoj prvi dokumentarni film.

OSVOJIO JUŽNI POL

Naša je škola u četvrtak 21. prosinca 2017. imala čast da nas Davor Rostuhar nazove - i to IZRAVNO S ANTARKTIKE! To je bila nagrada učenicima naše škole uključenima u projekt Polarni san koji su bili među najboljima u rješavanju trećeg kviza u kojem se provjerava znanje o polarnim krajevima, koje im vrijedno prenosila prof. Ivanka Bukač. Tijekom kratkog, ali živopisnog poziva s Antarktike u trećem tjednu svoga putovanja, Davor Rostuhar je odgovorio na brojna pitanja naših učenika te tako zadovoljio njihovu znatiželju.

Davor Rostuhar u našoj školi

Također, 10. svibnja 2018. u našoj je školi Davor Rostuhar održao predavanje pod nazivom Polarni san u kojemu je pričao o svom pothvatu, tj. ekspediciji na Južni pol – na Antarktiku. Predavanje je bilo vrlo motivirajuće, kako za učenike tako i za profesore – potiče nas na drugačije razmišljanje o vlastitim granicama i njihovu pomicanju, u fizičkom i psihičkom smislu. Rostuhar se pokazao kao uzor našim učenicima koji živi radeći ono što voli.

Nijedan horizont nije predaleko.

Lana Varat, 3. b

Studijsko putovanje u Ženevu

Nagrada za sudjelovanje na natjecanju "Od znanja do djelovanja"

Vjerujem da je svako putovanje osobno, ma koliko službeno bilo. Samo provesti se kroz kraj koji se imalo razlikuje od tvoje svakodnevice potakne te na razmišljanje o različitim pogledima, mentalitetima, stajalištima, različitoj povijesti, kulturi. Potakne te na cijenjenje svojega, ali i čežnje za tuđim.

U Ženevu smo krenuli u 10 sati, da bi za samo 45 minuta u autobus ušla u potpunosti nova lica s kojima ćemo imati više zajedničkoga nego što bi itko pretpostavio. Bezbrojne šale, jadikovke zbog dugog putovanja i snovi koje nikako nismo mogli uloviti bili su dobro povezani melodijama gitare u idiličnu sliku polaska u Ženevu.

No najprije da objasnim kako je došlo do svega toga. Dana 21. ožujka 2018. sudjelovali smo na natjecanju „Od znanja do djelovanja“. Svrha natjecanja bila je potaknuti nas mlade na veće sudjelovanje u životu lokalne zajednice, upoznavanje aktualnih političkih problema i svjetskih kriza, načina funkcioniranja svjetskih organizacija te razvijanja govorničkih i diplomatskih vještina. Nagrada za prvih pet timova bio je put u Ženevu. Iz naše škole prijavila su se dva tima: Robert Lukač (3. c), Lorena Brozović (3. c) i Sara Kosteci (3. b) kao jedan, te Ana Uroić (3. b), Paula Krajinović (3. b) i ja (Lana Varat, 3. b) kao drugi tim. Kako to već kod nas ide, oba su tima osvojila putovanje. Mjesec dana kasnije krenuli smo na putovanje koje će nam zauvijek ostati u lijepom sjećanju.

Skulptura Broken Chair

Na našem putovanju u Ženevu prva postaja bila je Sisak gdje smo ukrkali preostale pobjednike natjecanja i učenike aktivne u sisačkom Crvenom križu. „Kliknuli“ smo čim su ušli u autobus. Nakon sedamnaestosatnog putovanja kroz tri države, stigli smo do francuskog gradića Prévessin-Moëns u kojem smo bili smješteni. Sve što smo tada željeli bio je san, no od uzbuđenja, naravno, tu želju nismo ostvarili niti kada smo se smjestili u svoje hotelske sobe. To poslijepodne imali smo slobodno te smo ga iskoristili kako bismo još bolje upoznali svoje suputnike. Već je tu večer bilo jasno kako se upravo tamo i tada rodilo jedno divno prijateljstvo.

Idući, naš službeno drugi dan, ušli smo u autobus i za samo petnaest minuta bili u centru Ženeve. Točnije, na trgu ispred zgrade Ujedinjenih naroda gdje se nalazila monumentalna skulptura Broken Chair (slomljeni stolac) koja simbolizira otpor minama i bombama tako što je stolcu jedna noga napola pokidana.

Nakon kraćeg boravka na trgu, ušli smo u Ured Ujedinjenih naroda koji je drugi po veličini na svijetu, nakon onoga u New Yorku. Uz vodičicu Beatrice (tal.) u UN-u smo pogledali tri konferencijske sale. Prva sala koju smo obišli najveća je u novoj zgradi. U nju stane 940 ljudi koji vode debate o raznolikim temama na šest službenih jezika (arapskom, kineskom, engleskom, francuskom, ruskom i španjolskom). Druga sala, nazvana „Sjedište ljudskih prava i saveza civilizacije“ najzanimljivija je zbog svog stropa koji je izradio španjolski umjetnik Miquel Barcelo. Skulptura koja se nalazi na stropu sastoji se od mnogo slojeva boja sastavljenih od pigmenata iz cijelog svijeta, raspršenih preko stropa tako da tvore stalaktite. Mogla bih ju promatrati satima. Zanimljivo je to što, ako se fokusirate na jednu točku na stropu i mijenjate svoju lokaciju unutar prostorije, ta točka mijenja boju. Baš zbog tog svojstva skulpture ona predstavlja multikulturalizam, međusobnu toleranciju i razumijevanje između kultura.

Sjedište ljudskih prava i saveza civilizacije

Treća dvorana, nazvana Vijećnica, ima ogromne zlatnosmeđe murale na svim zidovima prostorije koje je izradio umjetnik Jose Maria Sert. Oni predstavljaju ljudski napredak kroz zdravstvo, tehnologiju, slobodu i mir. Okružen takvim umjetničkim djelima, čovjek se uistinu osjeća maleno, ali i neopisivo ispunjeno. Prikaz pet divova na stropu prostorije simbolizira ujedinjenje svih kontinenata svijeta: Euroazije, Amerike, Afrike, Australije i Antarktike. U Ujedinjene narode ušli smo s pretpostavkom da će nam biti dosadno i smarajuće. Međutim, drago mi je što su nam pokazali da nije dobro imati predrasude.

Nakon Ujedinjenih naroda, posjetili smo CERN gdje smo imali predavanje o samom radu CERN-a, a zatim imali obilazak s vodičima. Fizika nije za svakoga. Bilo je iznimno teško pratiti predavanje i obilazak, što zbog naglaska koji su imali naši vodiči, što zbog slabog razumijevanja stručnih termina. Gladni, žedni i umorni, nismo mogli dočekati povratak u hotel. Kada smo se konačno vratili, večerali smo, a zatim se dogovorili i otišli tri minute od hotela, pored isušenog jezera gdje smo se družili, svirali i pjevali do kasnih večernjih sati.

Treći dan posjetili Muzej Crvenog križa. Taj jedinstveni muzej mjesto je za razmišljanje. Izložba se sastoji od triju tema: obrana ljudskog dostojanstva, obnova obiteljskih veza i smanjenje prirodnih rizika. Svaki od triju odjeljaka dizajniran je na različit način te nudi neočekivano iskustvo. Kroz muzej su nas vodili audiovodiči. U jednom dijelu muzeja igrali smo igru u kojoj smo morali pripremiti otok za prirodnu katastrofu i tako spasiti ljude na otoku. Čim smo shvatili kako funkcionira igra, zaigrali smo je i već u drugom krugu spasili cijelo stanovništvo - dokaz da smo odličan tim. Cijelu tu humanitarnu pustolovinu prate i svjedočanstva ljudi koji su proživjeli pojedine teške situacije. Muzej nas je ostavio bez daha. Bar mene. Osoba proživi emocije koje je nemoguće opisati riječima. Odjednom, postane ti jasno koliko si privilegirani što živiš život koji živiš.

Muzej Crvenog križa

Nakon dubokih emocija koje nam je priuštio muzej, bilo je vrijeme da razgledamo Ženevu o čijim nam je znamenitostima pričala vodičica Shiva. Uz nezaboravnu šetnju obalom Ženevskog jezera, razgledali smo i katedralu sv. Petra, cvjetni sat te fontanu Jet d'Eau, simbol Ženeve koji vodu iz jezera baca 140 metara u zrak. Bilo je to vrijeme čistog hedonizma. To nam je bio zadnji dan boravka u Francuskoj odnosno Švicarskoj. Posljednje večernje druženje. Najintenzivnije uspomene. Sljedeće jutro bilo je vrijeme za povratak kući. No nije bilo osjećaja kao da je gotovo. Vjerojatno zato što smo znali da novostvoreno prijateljstvo neće biti lako izgubljeno.

Lana Varat, 3. b

Grad na vodi

Vesela družina mladih zaljubljenika u talijanski jezik iz Srednje škole Tina Ujevića Kutina posjetila je Italiju, točnije, Veneciju. Venecija je jedna od najljepših kulturno-povijesnih destinacija na jadranskoj obali i cijelom Sredozemlju. Putovali smo autobusom, a krenuli smo u kasnim noćnim satima s 20. na 21. listopada 2017. Pjevali smo i zabavljali se te jedva dočekali da se iskrcamo na obali Jadranskog mora i zakoračimo u grad ispunjen poviješću, umjetnošću, vjerom i tradicijom. Bilo je čarobno. Maske i kostimi, ulični prodavači na malenim piazzettama, gondole te uske kamene uličice povezane s više od sto mostova ostavile su snažan dojam na sve nas.

Uza svu ljepotu Venecije zaboravismo da je professoressa Nikolina Petranović (koja je i organizirala put u Veneciju) rekla da je zabranjeno hraniti golubove na Trgu svetog Marka, pa smo gotovo upali u nevolje s lokalnim redarima. I dok smo se tako zabavljali s golubovima, ostali su razgledavali unutrašnjost čarobne Duždeve palače, mnogobrojne muzeje, bazilike... Zavela nas je očaravajuća gotička arhitektura s ukrašenim stupovima i zidovima te malenim fontanama s pitkom vodom na svakom uglu. Probali smo famozni talijanski gelatto, razne vrste pizza i ostale slastice.

U kasnim poslijepodnevni satima ukrcali smo se na vaporetto i s morem lijepih sjećanja, fotografija i razglednica stigli do autobusa. Umorni i sretni, nismo ni primijetili da smo već prošli Vrata Jadrana. I tako se vesela družina mladih iz SŠ Tina Ujevića sretno vratila u Kutinu, gdje još dan-danas prepričava anegdote s puta u Veneciju.

Maja Kranjčec, 3. e

Oblik vode - oblik koji je izvan svakog kalupa

Provodimo svoje živote tražeći savršeni oblik u drugima, nezadovoljno mijenjamo svoj oblik i ponovno se stapamo s oblikom koji su nam predodredili drugi. Zar je cijeli svijet prožet oblikom i što je to što razbija sve kalupe, samo su neka od pitanja kojima se pozabavio Guillermo del Toro, meksički redatelj, u svome remek-djelu, Oscarom nagrađenom filmu „Oblik vode“.

Priča je to o nijemoj, naizgled običnoj djevojci Elisi koja živi sama u stanu smještenom iznad kinodvorane. Ona radi u vladinom laboratoriju u Baltimoreu kao čistačica te jedini ljudi s kojima komunicira su njena prijateljica s kojom radi Zelda i susjed Giles. Njezin rutinski i jednostavan život promijenio se preko noći kada je u laboratorij doneseno neobično biće nalik na velikog vodozemca. Elisa u njemu vidi prijatelja i jedinog koji je u potpunosti razumije jer je nesavršen, drugačiji i osamljen, baš kao što je i ona. Dok upravitelji raspravljaju kako će sebično iskoristiti moć tajanstvenog bića, Elisa sa svojim novim prijateljem ostvaruje komunikaciju putem glazbe, pokreta i nečega puno vrijednijeg od riječi, a to su emocije. Između njih dvoje stvorila se istinska i nevina ljubav. Elisa odluči uz pomoć prijatelja izbaviti biće iz laboratorija i pustiti ga na slobodu. Ova dirljiva i neobična bajka ispričana je očaravajućim i efektnim scenama. Scenografija vjerno prikazuje Elisin mali, skriveni svijet koji podsjeća na poznati francuski film „Amelie“.

Glazba je osjećajna i prati svakom notom događaje malih, ali ipak velikih ljudi koje ne vodi vlast, novac ni moć nego ljubav. Temeljni problem koji del Toro obrađuje je teška sudbina svih onih koji su drugačiji od drugih, koji svojim oblikom ne pripadaju svijetu u kojem žive. Iako su mišljenja o ovome filmu podijeljena i oni koji se žele potruditi mogu naći čitav popis mana, ali zar je to uopće bitno? Zar dobar film čine samo efekti, akcija i visokobudžetna produkcija ili njegov oblik? Oblik ovoga filma je poput vode, može poprimiti oblik svake posude u kojoj se nalazi, a gledatelji su poput posuda i ako dopuste da ih oblik ovog filma očara, promijeni i podučiti kako treba beskrajno voljeti, onda je svaka kritika suvišna. Zato je ovo malo remek-djelo na ovogodišnjoj dodjeli Oscara pobijedilo u kategoriji za najbolji film, scenografiju, glazbu i režiju.

Tko smo mi da procjenjujemo nekoga po obliku, kad je oblik promjenjiv? A ako nekoga volimo, onda ćemo njegov oblik pronaći bilo gdje, u nebu, moru i pticama u letu. Jer za nas će ta osoba biti svugdje!

Robert Lukač, 3. c i Anja Sokol, 4. a

Dunkirk

Film Dunkirk redatelja i scenarista Christophera Nolana svoju premijeru doživio je 20. srpnja 2017. godine. Distributer filma je Blitz Film&Video, a glavni su producenti John Bernard, Erwin Godschalk i Christopher Nolan.

Dunkirk će se osobito svidjeti ljubiteljima akcije i povijesne drame, ali i ostalim gledateljima koji vole neočekivan rasplet događaja i upotrebu brojnih efekata.

Tijekom 1 sata i 45 minuta film prikazuje događaje koji su pratili bitku kod Dunkirka među kojima se ističe evakuacija savezničkih vojnika koji su bili opkoljeni njemačkom vojskom u Francuskoj od 27. svibnja do 4. lipnja 1940. godine. Pod opsadom je bilo oko 400 000 vojnika, a tadašnji britanski premijer Winston Churchill očekivao je evakuaciju samo 30 000 vojnika. Međutim, ljudska volja i želja za slobodom bila je jača od neprijatelja i evakuirano je 300 000 vojnika, deset puta više od očekivanog.

Još jedna specifičnost filma jest pripovijedanje iz triju perspektiva. Naime, bitka se odvijala na kopnu, moru i u zraku te se tako i radnja filma promatra iz tih triju pogleda.

Glavne uloge u filmu tumače Tom Hardy (Farrier), Cillian Murphy i Harry Styles (Alex), a najvažniji su sporedni likovi Fionn Whitehead (Tommy) i Aneurin Barnard (Gibson). Tom Hardy britanski je glumac poznat po ulogama u akcijskim filmovima, stoga je Dunkirk još jedan u nizu njegovih dobro odrađenih filmova. Cillian Murphy poznati je irski kazališni i filmski glumac koji se proslavio ulogom traumatiziranog vojnika u ovom filmu. Za britansku pop zvijezdu Harryja Stylesa film Dunkirk iznimno je važan jer je upravo u njemu ostvario svoju prvu filmsku ulogu, ulogu britanskog vojnika Alexa.

Kvalitetu ovog filma potvrđuje i činjenica da je Dunkirk 2018. godine osvojio Oscara za najbolju montažu (Lee Smith), najbolje miksanje zvuka (Mark Weingarten) i najbolju montažu zvuka (Richard King).

Svima bih preporučila da pogledaju ovaj film jer osim što prikazuje povijesnu situaciju ondašnjeg doba, govori o tome kako se nositi u najtežim trenutcima života kada se ne zna hoćete li dočekati novi dan ili ne i u tome se očituje njegova najveća vrijednost.

Klara Ćosić, 3. c

M18 show „15 days of happiness“

Intervjuirala: Lorena Brozović, 3. c

Članovi popularne plesne skupine M18 (među kojima su i brojni naši učenici) i ove godine oduševili su nas svojim talentom. Predstava „15 days of happiness“ održala se 23. i 24. studenoga 2018. u Kinu Moslavina, a tema ovogodišnje predstave bila je sreća i kako ju pronaći. Glavnog protagonista Mihaela utjelovio je učenik 3. b razreda Krešimir Pavličić. Intervjuirali smo ga kako bismo čuli njegove dojmove, ali i potaknuli ostale na sudjelovanje u ovakvim zanimljivim događanjima.

1. Kako to da si sudjelovao u predstavi koju je organizirao M18?

Početak rujna prošle godine dobio sam poruku od glavnog organizatora showa M18, Thiaga Braz de Almeide, u kojoj me poziva na sudjelovanje u njihovoj predstavi. Ja sam na to automatski pristao. Zatim mi je objasnio kako je došao do mene. U veljači 2017. godine, kada smo izvodili predstavu na Valentinovo *Srca oceana - Titanic*, M18 je isto bio sudionik predstave. Thiago je gledao predstavu, zapazio me te sam mu ostao u sjećanju i pozvao me da budem sudionik njihova showa.

2. Kakav si dojam stekao o cijeloj organizaciji M18?

Divim se svim sudionicima i organizatorima, kojih ima 200 i koji uvijek imaju strpljenja i volje. Ali ono što je najbitnije, svi se drže kao prava ekipa! Nekako su svi skupa na mene prenijeli tu pozitivu. I ono što smatram karakterističnim za M18 jest energičan ples od kojeg se publika ježi i gromoglasno navija.

3. Kako je to biti iza scene događanja?

Iskreno, najteže u tome svemu jest presvlačenje... Ne samo ja, nego se svi sudionici barem deset puta, ako ne i više, presvlače pa je to pomalo naporno, ali se brzo ispraksiraš.

4. Jesi li se zabavio?

Zabava je definitivno bila prisutna, a najzanimljivije mi je bilo snimati scene za show... Tu je bilo svega, od skakanja u grmlje, bacanja po lišću, trčanja po cijelom gradskom trgu...

5. Jesi li poželio i ubuduće biti član M18 i plesati s njima?

Nisam nikada poželio plesati i biti član M18, ali ako me opet budu trebali za glumački dio, ja ću, naravno, pristati!

6. Smatraš li da je to bilo korisno iskustvo? Zašto?

Za mene je ovo bilo još jedno nezaboravno iskustvo koje bih svakako ponovio te savjetujem svima kojima se pruži prilika da sudjeluju u ovako nečemu i probaju jer, vjerujte mi, zaista nećete požaliti!

Sjećanje na mjuzikl „Oni koji sanjaju”

Da mi je netko prije godinu dana rekao da ću sudjelovati u prvom mjuziklu u Kutini i da će nas pohvaliti voditelj broadwayskog teatra, ne bih mu povjerovala, ali sada, nakon što su dvije uspješne predstave iza mene, s nostalgijom i velikom srećom u srcu prisjećam se nezaboravne avanture koja se dogodila prije samo nekoliko mjeseci.

Svi znamo da velike stvari čovjek ne može napraviti sam, već mu je potreban netko tko će ga poduprijeti u ostvarenju njegovih snova. Ja sam tu osobu upoznala u beskrajnim šetnjama i sanjivim razgovorima. Krešo i ja, kao dvoje putnika koji slijede svoje snove, odlučili smo napraviti nešto posebno - mjuzikl na temu filma La La Land! Nije to bila samo puka maštarija, bio je to ozbiljan pothvat i iako je bilo puno prepreka na putu, mi nismo odustajali. Počeli smo od samog pisanja scenarija, zajedno smo učili uloge, a plesne pokrete izvodili smo baš kao i glavni glumci u filmu, pod zvijezdama. Kako nismo imali puno prostora, odlučili smo da ćemo valcer vježbati pored klupe u parku kraj Doma zdravlja. Primjećivali smo znatizeljne poglede prolaznika, ali oni nas nisu previše zabrinjavali jer mi smo imali svoj cilj koji smo odlučili ostvariti pod svaku cijenu.

S pozornice u okruženju parka preselili smo se uskoro na prave „daske koje život znače“ u suradnji s POU Kutina. Uz prof. Sanju Horvat-Sokol i ravnateljicu POU Jasminku Molnar naš plan počeo se ostvarivati. Okupili smo još neke učenike naše škole i upustili se u sate i sate iscrpljujućih probi.

Iako često nismo bili u punom sastavu i ponekad umorni i nezainteresirani dolazili u kinodvoranu, naše probe su bile najljepši dio našeg puta jer kad smo ušli u taj čaroban svijet,

prepustili smo se timskom radu, zabavi i šali.

Svaki put nakon probe izlazila bih iz dvorane kao druga osoba, ona koja uvijek ima osmijeh na licu, ona koja se usudi sanjati... Tako smo i osmislili naslov naše predstave „Oni koji sanjaju“ i odlučili pokazati kako nekoliko mladih amatera uz pomoć prijatelja, obitelji, stručnjaka rasvjete i zvuka mogu napraviti spektakl.

Bio je to 25. studenoga 2017., dan premijere. Od ranog jutra (a neki i cijelu noć) postavljali smo rasvjetu, isprobavali scene i izmjenu rekvizita. Imali smo nekoliko tehničkih poteškoća i nekoliko para umornih očiju, ali kad su u dvoranu ušli gledatelji, naježila sam se od glave do pete i nestao je sav umor, ali i sva nesigurnost. I među brojnim licima prepoznala sam prijatelje, roditelje, bake, rodbinu, profesore, sve one koji su mi došli pružiti podršku i znala sam da se ne trebam bojati.

Tijekom predstave uživala sam u svakom trenutku. Gromoglasan pljesak publike dao mi je snagu i samopouzdanje, a poneki povici bodrenja dali su mi vjetar u leđa. Više nije bilo granice između gledatelja i nas na pozornici, smijali smo se i plakali zajedno.

I nakon zadnjeg poklona, riječi hvale i čestitki osjećala sam se ispunjenom i sretnom. Još dugo smo prepričavali doživljaje toga dana, a onda smo napokon odlučili predstavu ponoviti povodom Valentinova. I po drugi put uspjeti smo napuniti dvoranu, a atmosfera je bila još življa nego prvog puta. Bili smo puno opušteniji i uživali smo u tome što radimo. Sljedećih dana snimka naše predstave poharala je internetske stranice, a ja sam bila cijelo to vrijeme u sedmom nebu. Koliko je odricanja, mukotrpnog rada, ali i ljubavi uloženo u predstavu koja mi je dala nešto neprocjenjivo, a to je vjera da svaki san, ma koliko velik bio, može pronaći svoj put do ostvarenja.

Teško je riječima opisati koliko mi to divno putovanje znači, ali sigurna sam da će zauvijek ostati u mom sjećanju te da će biti samo jedna od brojnih avantura koje ću doživjeti!

Nora - trenutak pobune

Predstava na temelju dramskog klasika Henrika Ibsena

U Pučkom otvorenom učilištu Kutina 2. ožujka 2018. održala se predstava „Nora - trenutak pobune“, redateljice Frane Marije Vranković. Predstava se temelji na dramskom klasiku Henrika Ibsena, no napravljena je iz drugog kuta gledanja. Napravljena je po principu „kazališta u kazalištu“ te prikazuje proces pripreme mlade i neiskusne glumice Orhideje (Jelena Hadži-Manev) i dugogodišnjeg glumca (Zijad Gračić) za predstavu „Nora – trenutak pobune“ pod ekscentričnim i ambicioznim mladim redateljem kojeg glumi Mladen Kovačić.

Tijekom priprema redatelj i dvoje glumaca raspravljaju o značenju drame i što Ibsen njome pokušava reći te zbog toga dolazi do mnogih sukoba. Nerazumijevanje između glumaca i redatelja možemo usporediti i s nerazumijevanjem Nore i njezina muža, što nas uvodi u tematiku djela uspoređujući ga s današnjicom. Redatelj, željan dokazivanja i u strahu od prosječnosti, pokušava izmijeniti Ibsenovu ideju i uvesti svoju, čemu se Orhideja protivi. Predstava na komičan način prikazuje odnos starih i novih pogleda, ali i strah od promjene. No uspijevaju li na kraju postići kompromis?

Usprkos Ibsenovoj ideji Nore kao snažne i neovisne žene s vlastitim „ja“, redatelj ju u predstavi predstavlja na vlastiti način, kao poletnu, neodgovornu i zavodljivu, takoreći stereotipičnu ženu sa stereotipičnim ambicijama. Iako je ideja same predstave bilo prikazivanje odnosa glumaca i redatelja u pozadini i postizanje kompromisa, mislim da je poslala drukčiju poruku. Usprkos neobičnim redateljevim idejama i načinom rada zbog kojih se isticao, bio je prisiljen prepustiti se onome što se od njega očekivalo i prilagoditi se svima ostalima. Danas, u svijetu gdje je poželjno biti drukčiji, to šalje krivu poruku, pogotovo tinejdžerima i mladima. Naravno, predstava je unatoč tome bila zanimljiva i primila mnoge pohvale.

Prizor iz predstave "Nora - trenutak pobune"

Gabrijela Gelo, 3. b

Mamma Mia

Glazbena poslastica kazališta Komedija

Prizor iz mjuzikla "Mamma Mia"

„**You are the Dancing Queen!**“ često sam znala pjevati kada sam se osjećala uplašeno i nesigurno i pjesma grupe ABBA-e „Dancing Queen“ uvijek mi je popravila raspoloženje i podigla samopouzdanje. Zato sam bila jako uzbuđena 20. travnja kada smo moj razred i ja zajedno s 4. c krenuli u Zagreb na mjuzikl „MAMMA MIA“ u kazalište Komedija.

Već na samom početku predstave oduševila me zaigrana i poletna atmosfera te tonovi nekih od najpoznatijih Abbinih pjesama. Glumci su nas povelili u jednu veselu potragu za identitetom popraćenu ljubavnim zapletima, tajnama između majke i kćeri te snovima o boljem i sigurnijem životu. Ova komedija kompleksna je te otvara razna pitanja kao što su: teška financijska situacija, problem života samohrane majke, poteškoće života u braku... Sva ta pitanja muče majku Donnu i kćer Sophie koja je na svoje vjenčanje odlučila pozvati svu trojicu svojih mogućih očeva bez znanja majke i tako napokon saznati svoje podrijetlo. Takav jedan ozbiljan poduhvat popraćen je nizom komičnih i raspjevanih epizoda. Zapanjile su me scene pjesme i plesa u kojima je sudjelovalo i do trideset izvođača. Kostimografija je prštala bojama, a scenografija vjerno dočarala mediteranski ambijent.

U dva i pol sata, koliko je trajala predstava, pred našim očima odigrali su se prizori nalik na broadwayske predstave. Primijetila sam da su glumci jednako tako uživali u mjuziklu kao i publika, a tijekom cijele predstave pitala sam se koliko je vremena, organizacije i ljudi potrebno da se izvede takav spektakl. Taj trud nagradili smo gromoglasnim pljeskom, a na povratku kući oduševljeno smo pričali dojmове, a još nekoliko dana nakon mjuzikla u skromnom kutku svoje sobe pjevušila sam Abbinе pjesme.

Anja Sokol, 4. a

W. Blake: Izreke

Istina se nikad ne može kazati tako da bude shvaćena, a da se u nju ne povjeruje.

Kad vidiš Orla, vidiš dio Genija; uspravi glavu!

Sve u što se može vjerovati
slika je istine.

Sva zdrava hrana hvata se bez mreže i
klopke.

Nijedna ptica ne uzleti previsoko
ako uzleti vlastitim krilima.

Onaj koji žudi, a ništa ne poduzima, širi kugu.

Što je sada dokazano, nekad se
samo zamišljalo.

Onaj čije lice ne daje nikakva sjaja nikada
neće postati zvijezda.

Glupan ne vidi isto stablo koje vidi
mudrac.

Ptici gnijezdo, pauku mreža, čovjeku prijateljstvo.

Zaposlena pčela nema vremena za tugu.

**I za kraj, odjavljuju se mladi
novinari (ne)profesionalci,
zakon ekipa, ma pravi
vizionarski genijalci! :)**

Pjesnik kao vidovnjak

Kažem da treba biti vidovit, učiniti sebe vidovitim. Pjesnik čini sebe vidovitim pomoću dugog, neizmjernog i promišljenog rastrojstva svih osjetila. U svim oblicima ljubavi, patnje, ludila on traži sebe, cijedi u sebi sve otrove da bi sačuvalo samo njihovu kvintesenciju. U tim neizrecivim mukama potrebna mu je sva vjera, sva nadljudska snaga jer time postaje više od ikoga veliki bolesnik, veliki zlikovac, veliki prokletnik – i vrhovni Znanstvenik! – jer on dolazi do nepoznatog!

Arthur Rimbaud